

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV., KECSKEMÉTI-UTCA 6 SZ.
HÍRDETSÉKEK ÉS NYILTÁRTEK
VALÓ KÖZZÉTÉTELÉRE FELTÉRVE A TÁJÉKOZTATÁS
PÁRHANOS KÖZZÉTÉTELÉRE
John. F. Jones & Co., 31. Buda, Montnara.
Frankfurt a. M.: H. G. & L. de Targa.
Berlin: Neugebauer, Unter den Eichen Nr. 2.
Hannover: H. G. & L. de Targa.
Hamburg: H. G. & L. de Targa.
Prága: H. G. & L. de Targa.
Párizs: H. G. & L. de Targa.
St. Péterváry: H. G. & L. de Targa.
Szentpétervár: H. G. & L. de Targa.
Vilnius: H. G. & L. de Targa.
Vinnica: H. G. & L. de Targa.
Zürich: H. G. & L. de Targa.
Egyéni hirdetői iroda.

SZERKESZTŐSÉG:
BUDAPEST, IV., KECSKEMÉTI-UTCA 6. SZ.
KÉZIRATOK NEM VÉRDÜNK VISSZA.
CIKÁK BÉRTMENTES LEVELEKET FOGLADUNK EL.
ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Védőre postán v. helyben házhoz hordva.
Egy évre... 30 ft. | Egy negyedre... 5 ft.
Egy félévre... 10 ft. | Egy hónapra... 3 ft. 30 kr.
Külföldre: 3 hóna Németországban 8 ft. 30 kr.
Francia, Olasz, Német, Görög, Spanyolországba, Svájc, Románia és Szarabíába.
váramint amaz országokba, melyek a posta-
szolgálatot tartalmazzák, negyedre 9 ft. 30 kr.
Egy évre 30 ft. | Külföldre 36 ft.

Sennyey Pál.

1884 december 17-én díszes közönséggel telnek meg a nemzeti múzeum főrendiházi termének a karzatai. Számosan voltak jelen a képviselőház elnökségeiből s nem kevesebben az arisztokraczia hölgytagjaiból, kik mind azért jelentek meg, hogy lássák bevonulni a főrendiház új elnökét, s még inkább, hogy hallják azt a nyilatkozatot, melyet okvetlenül tenni fog, midőn az elnöki széket elfoglalja.

Mellett kíváncsiság fogta el mind a politizáló körökét, a melyek nem kevéssé voltak meglepetve, midőn értesültek a kormány elnöke s ama férfiú közli pourparleréről, a ki azzal a kormányval szemben mindenkor a leghatározottabban ellenzéki állást foglalt el, s ki most mégis részánta magát, hogy ugyanaz alatt a kormány alatt a főrendiház elnöki méltóságát elfoglalja.

Mindenki a Tisza Kálmán példátlan szerezéséről beszél, a ki ime legveszedelmesebbnek tartott ellenfelet is lefegyverezte s az általa eddig mereven kárhoztartott politikai hívévé tette.

Sőt jelentékeny volt a távolság kettejük között még akkor is, midőn 1875-ben mind a ketten határozott közeledő lépést tettek egymás felé: Tisza Kálmán az által, hogy a bihari pontokat eljuttatva, a 67-diki alapra helyezkedett; Sennyey Pál az által, hogy röviden összefoglaltva politikai hitelveit a «zempléni pontokban», az ezeket megvilágító u. n. «záslábontó» híres beszédében határozottan a parlamentáriszmusra állt, hogy a meglévő vívmányok támogatását, módosítását s a létezőből bármit is hátrafelé fejlesztgetni eszébe sem jutott.

De, mondjuk, e jelentékeny közeledés dacára is volt még az időben távolság kettejük között. Tisza Kálmán szabadelvűnek keresztelte pártját, nem törődve a volt deákpartii elemek zúgolódásával, hogy hát ő, az öreg Deák elnök, nem volt-e szabadelvű? Az ország közvéleménye hitt is a név kötelező erejében s abban, hogy a fuzióból előkerült párt csakugyan a liberális iránynak lesz zászlóshordozója s fejleszteni fogja azokat a demokrátiikus elveket, melyek a 48-diki törvényhozás szellemét képezik.

Emil, Mailáth György, Szögyény-Marich László, gróf Apponyi György, gróf Cziráky János, gróf Széchenyi Antal, Bartal György stb. képviselői maradtak a konzervatív eszméknek s pártalakítás nélkül is súlyos bírtak a nemzet közéletében.

S a mint a politikai élet a liberális alá-
alatt alakult, mindinkább nyilvánvalóvá lőn, hogy e férfiaknak egyáltalában nem szükséges bármit is föladni politikai individualitásukból, konzervatív eszméiknek egész készletével helyet találhattak, a mint többen találtak is a liberális párt kereteiben. Mailáth György ép oly lelkiismereti aggodás nélkül maradhatott a főrendiház elnökének, a miképen pl. Bartal miniszteri tárczával vállalkozott. Mert az idők folyamán a legkevesebbet szem se bírta fölfedezni a különbséget liberálisnak liberálisnak s konzervatívainak konzervatívizmusa között. A szabadelvű párt kötelekben minden határozott szinvalvással lassankint elenyészett s az elv maga neutralizálva, lekötve maradt. A pártnak bizvást tagja lehetett minden pártállás férfi: a szabadelvű pap a maga egyházi fontolgatásával; a haladó demokráta arisztokrata hajlamával; a szabadkereskedés rajongójával, esetlőre esetre alkalmazásba vett védváltóival, az európai modern jogintézmények barátja a régi magyar jogszolgáltatás iránti gyengélkedéssel; a lelkes municipálista a központi hatalmat erősítő irányzatával, — mind ezek az érdekes katagóriák szépcskén megjelentek és megértek a jelenlegi többség túlnem felede alatt, melybe nem üt lyukat semmiféle principiális létkelődés.

nyeri a parlamenti többség szankcióját, ellenben a legártatlanabb nemzeti jogosult aspirációk elhallgatására elég bizonyos «aggodalma» ellenérve is?

Nem! A konzervatív államférfiaknak valóban nem volt szükségük megtagadni multjukat, nem egy jöttát sem elengedniük elvi meggyőződésükből, hogy a jelenkor liberális férfialval karolva haladhasanak. «Bárá Sennyeynek eredeti álláspontját nem kellett egy vonalnyira sem elhagynia; elég volt összefelt karokkai, mint emlékeztetés szónoklatai közben sokszor tevő, megállania és várnia, míg a liberális nap az ő napfértőljenek vonalához ér. Abból, a mi politikai hitvallásának lényege volt semmit sem kellett a tengerbe dobnia, hogy megfenekelt hajója újra lebegjen a habok fölött, jött a segítő áramlat, mely felszabadítja, hogy kibontott vírtőlárkkal evezzen tovább az eleve megválasztott irány felé.»

Igy irták ezt meg már akkor is s a mi azóta történt, mindezt csak megerősíti. És ha nézzük az a politikai irány, mely liberális czég alatt halad s járjuk, mi minden van már megvalósítva aból, a mi a «zempléni pontokban» foglaltatott s mennyire távolunk mindattól, a mi a «bihariakban» lételett: lehet-e csodálkozunk, hogy a különböző álláspontokból kiindult két államférfiú: Tisza és Sennyey utóvégre találkoztak? És van-e valaki, a ki azt mondhatná, hogy kettejük közül az utóbbi volt az, a ki megtagadta politikai egyéniségét?

Nem mondhatná ezt senki igazsággal. Bárá Sennyey Pál hi maradt önmagához, mint azt ama nevezetes székfoglaló beszédében — utolsó nagy enuncziációjában — ismételve is hangsúlyozta, hi maradt mind végiglen s azzal a megnyugvással zárhatta le örök nyugalomra szemét, hogy Magyarország, ha lesz Magyarország, hamarabb és bizonyosabban lesz olyan, a minőnek azt ő, semmint olyan, a minőnek azt Tisza Kálmán óhajta 1875 előtt.

néhány meg nem állapított részlete s némely egyéb közös ügyekre vonatkozólag. Este Tisza miniszterelnök ebédre volt hivatalos Vilmos főherceggel.

A főrendiház holnap jan. hó 5-én d. u. 2 órákor ülést tart. Az ülés tárgya Sennyey Pál báró a főrendiház elnöke halálának bejelentése s az ennek következtében szükséges intézkedések megtétele.

Berlinben a hamisított okmányok közzététele óta ismét a muszkabaráttság napja fénylik. Orosz és német officizusok oly czúppános csokokat váltának egymással, hogy szinte megindult az ember szíve. A Nordd. Allg. Zeitung nagy gyönyörűséggel idezi a Novoje Vremja és a Journal de St.-Petersbourg cikkeit, melyek ünneplik a félreértések eloszlását Nemetszország irányában, de annál kevesebb jóindulattal tanúskodnak monarchiánk irányában. A német kancellár főbiztosítása már teljes bizalommal tekintene a jövőbe, csak az banja, hogy vannak oly érdekek, kik a zavarosban szeretnének haladni és kiknek minden törekvésük, hogy a helyzet megvilágítása menél késebbre hasznosuljon. És kik ezek a gonosz erdekelték, kik nyomorult önzésökért egész Európa nyugalmát kockáztatják? Talán azok a nagyon magas állása személyek, kik a czárnak hamisított okmányokat jász-tak kezébe? Dehogy! Csodálkozva tudjuk meg a német officizusoktól, hogy ez elvettmit világguyulgatók bandája galéziál lengyel politikuskok közül, valamint a magyar sajtó egy részéből kerül ki. Ez azután monumentális fellelések! Régóta tapasztaljuk azt a lezkező hangot, melylyel a mi drága szövetségesünk a magyar közvéleményt megzisztelik és tisztában vagyunk vele, hogy minden friedrichsruhei megállapodás dacára Berlinben nagyon perfid eljárassal elnök monarchiánk irányában. Látszik, az most eljuk, hogy külügyi politikánk vezetését ismét ráfúzek az orosz erdekelt vezetői köteleire és mert ez irányban leginkább a magyar közvélemény ellenállása által vannak feszélyezve, parlamentünknél, sajtónknál és közönségünknek becsmerésével gondolkat Bécsben a kellő hangulatot fölkelteni. Gondoljuk, fog-e Károlyi grófnak a tolakodó késztetés, de hogy ez eljárás egyáltalán lehetséges, magában is elegendő bizonyítja, mily kevés önzetlet és határozottságot teteleznék fel Berlinben a mi nagy államférfiainkrol.

De a mily mértékben nőtt e szerencsés fogással a miniszterelnök taktikai hitele: ép oly mértékben ingott meg a hit a «kö-ember» rendíthetetlennek tartott politikai elvszárdasága s oppozíciójának komolysága és őszintesége iránt, mely ime ilyen véget érhetett.

A fordulat a laikusok szemében mindenestele magyarázatra szorult s a «rejtélyes Sphinx», mint addig is sokszor nevezték, az nap volt megadandó ezt a magyarázatot.

Bárá Sennyey Pált ellenben mindenki ugy ismeri, a ki a maga ideális tisztaságában képviseli a konzervatív elvet. Konzervatív nem abban az értelemben, mint a milylen a 48 előtti konzervatív pártnak tulajdonított, mely elenyészett, csupán történeti reminiszcenciáivá halványodott, s arra, hogy szabadság- és haladásellenes, aulico-féudális eszméi még valaha testet öltsenek, soha többé egy korszak sem lesz kedvező; hanem konzervatív abban az értelemben, hogy több beszéd tulajdonit a létező bizonyosnak, mintsem a kedvezőbb bizonytalánért kockáztatása; kíméletes a mult történeti hagyományai iránt, melyeket megőrizni igyekszik, a mig be nem bizonyul rájuk, hogy az előrehaladásnak valóban akadályai; egy valódi arisztokrata, de a szónak abban a ne-mesebb értelmében, mely azért nem helyezkedik merev ellentétbe a demokráciával.

A mint a liberális kormányzat években gyarapodott, minden egyes alkotásán jobban és jobban föl lehetett ismerni a konzervatív irányzattal való megalkuvást s a törvényalkotások egész sorára lehetne rámutatni, melyeknek irányá, szelleme mindenről inkább tanuskodik, mintsem arról, hogy azokat liberális kormány javasolta, liberális parlamenti többség szavazta meg. Ott a főrendiházi reform, melyben a féudális kiváltságok tekintélyt nyert újabb megerősítést. Avagy lehet-e kifogása egy igazi konzervatív államférfiúnak egy olyan szociális politika ellen, melyben újra hagyományos rétegeire és osztályaira bomlik föl a demokratizál társadalom s a születés, a rang, a czim, a rendjel jogai lépnek előtérbe? Avagy konzervatív álláspontból lehet-e kárhoztalni egy olyan egyházi politikát, mely szakít a vallásszabadság elvével, de bírja a magas klérus tetszését? Vagy aulikus szempontból való-e opponálni egy olyan politikának, melyben az abszolút akarát mindenre meg-

gyarapodott, minden egyes alkotásán jobban és jobban föl lehetett ismerni a konzervatív irányzattal való megalkuvást s a törvényalkotások egész sorára lehetne rámutatni, melyeknek irányá, szelleme mindenről inkább tanuskodik, mintsem arról, hogy azokat liberális kormány javasolta, liberális parlamenti többség szavazta meg. Ott a főrendiházi reform, melyben a féudális kiváltságok tekintélyt nyert újabb megerősítést. Avagy lehet-e kifogása egy igazi konzervatív államférfiúnak egy olyan szociális politika ellen, melyben újra hagyományos rétegeire és osztályaira bomlik föl a demokratizál társadalom s a születés, a rang, a czim, a rendjel jogai lépnek előtérbe? Avagy konzervatív álláspontból lehet-e kárhoztalni egy olyan egyházi politikát, mely szakít a vallásszabadság elvével, de bírja a magas klérus tetszését? Vagy aulikus szempontból való-e opponálni egy olyan politikának, melyben az abszolút akarát mindenre meg-

gyarapodott, minden egyes alkotásán jobban és jobban föl lehetett ismerni a konzervatív irányzattal való megalkuvást s a törvényalkotások egész sorára lehetne rámutatni, melyeknek irányá, szelleme mindenről inkább tanuskodik, mintsem arról, hogy azokat liberális kormány javasolta, liberális parlamenti többség szavazta meg. Ott a főrendiházi reform, melyben a féudális kiváltságok tekintélyt nyert újabb megerősítést. Avagy lehet-e kifogása egy igazi konzervatív államférfiúnak egy olyan szociális politika ellen, melyben újra hagyományos rétegeire és osztályaira bomlik föl a demokratizál társadalom s a születés, a rang, a czim, a rendjel jogai lépnek előtérbe? Avagy konzervatív álláspontból lehet-e kárhoztalni egy olyan egyházi politikát, mely szakít a vallásszabadság elvével, de bírja a magas klérus tetszését? Vagy aulikus szempontból való-e opponálni egy olyan politikának, melyben az abszolút akarát mindenre meg-

Kupeczky János.

Kupeczky János mint ember és művész. Irta Ormós Zsigmond. Temevárótt Magyar testvérek könyvtárája. 1888.

Nagyon figyelemre méltó munka került ki a sajtóból Ormós Zsigmond temesi főispán tollából. Egy rég elhalt magyar festőművészről van a szó, ki évek hosszú során átélit küzdelmek és nélkülözések árán szerete meg magának a halhatatlanságot, nemzetének pedig, mely őt a világnak adta, az osztaltan elismerést. Mondom «osztaltan elismerést», mert ha akadnak is egyek, kik a mestert majd a nemet, majd a cseh nemzet számára akarják vindikálni, a mitudósok higgadtan gondolkodó tulnyomó része ma már tisztában van azzal, hogy Kupeczky magyar művész volt, s csakis művészetének dus terére képezi a művelt világ közös szellemi vagyont.

Sajátoság tulnémeny a magyar irodalomban, hogy habár szeriodatomban több tekintetben meg is állja a versenyt a külföld hasonló terméveivel s ha a belletrisztika terén épen nincs olyan panaszra ép egy a kvalitást mint quantitást illetőleg, ma, midőn Magyarország képművészete oly szép lendülettel indul, s midőn tekintetbe vesszük, hogy különösen középkori műnemeinknek gazdasága meg a külföldi irok feyvelmét is magára vonja: mit történeti irodalmunk oly szomoró lábón áll, hogy dacára egyeseknek nem elegendő dícsérendő törekvése mellett is, csak a kezdőléteesség stadiumában vagyunk. Műnemeink sorra elpusztultak a nélkül, hogy előbb megörökíték őket, a restaurálárol nem is szólva s ha egyes jeleséink, mint Jpolvi, Römer és Henszlmann nem írtak volna oly jeles munkákat a külföld számára, bizony senki sem ismerne Magyarországot műnemeit. A külföld örömmel vette a jeles munkákat, ki is aknázza, de a magyar közönségnél meg nem jött dítvába a tudomány munkák előválasza s így nem is szerez műnemeinkről s művésztüknél tudódomást. Az utokor bizonynyal halásab lend e forrasnyvek szözei iránt, mint a jelen nemzedék.

Hazai műtörténeti irodalmunk szomoró helyzetét tekintve, annal melegebben kell tudóznunk Ormós Zsigmondnak Kupeczky János festőművésztüknél irl könyvet, melylyel ismét egy lépést haladtunk előre az oly nagyon elhiánygott terén.

Kupeczky János Pozsony mellett Bazinban született 1867-ben, s meghalt Nürnbergben 1740-ben. Ormós e két évszám közötti időközélt foglalkozik ismertélt magyar hazafiatlan a mestert, ki a külföldön oly nagyon ismertnek, s kinek műveit mint becses műnemeiket lettekveny ének az európai képcsarokok. A fut utája a saját takács mestereségére akarta szorítani s már be is fogta, mikor a gyerek, kinek semmi kedve sem volt a takácsmesterséghez, meghasonlott átjával, 14 éves korában bucsu nélkül ott hagyta szülőit s kiment a nagyvilágba. Hosszu barangolás után, mikor a nyomor és a nélkülözés megviselte, Olaszországban lép fel e időlől kezdve származnak csak hítelesek látszó eltrajzi adatái. Füssli Gáspár János Rómában megkönyörült a szerencsétlen fiún s egy festész műteremében helyezte el, hol azonban nem nyilt neki

alkalma az igazi művészi pályán képeznie magát, mert mestere maga is csak lezartmunkák lehetett, ki inasától inkább a menyassányt, mint a műnedséget követelte s csak később, midőn a német közeletét orvos után sikerült magára vonnia a Rómában lakó Szoboszló Sándor herceg figyelmét, ennek dus díjazása hozta az ifjú abba a helyezésbe, hogy tanulmányait lelke igényelhes képest önállóan folytassa s művészetét bővezzze.

S Kupeczky, ha valóstani akarta az ideált, mely előtte lebegett (s azt valóstította is), semmiképp sem csatlakozhatott az akkor élt festők művészetéhez: a XVII. században Olaszország festészete siralmas képet nyújtott. A nagy idők elmúltak, a quattrocento és cinquecento intenzív fényű csillagot letűntek, az eszet kiesett körülöklő fényű csillagot letűntek, melyek mind egyike egy a mesterének készített műnemek, mintha csak a titánok alkották volna. S titánok alkották is meg, kiknek nevei s azadokor hatoltak keresztül s mind inköb elhorjítja ama nagy időköt az óriási távolságot, annal inkább tört elő művésztüknél örökke ragyogó lenye, mely egy világot világít be.

Ezt az ifjú Kupeczky tudta és megértette. Beutazta az olasz városokat, felkereste ama csarnokokat, hol isten mellött meg a quattrocento és cinquecento halhatatlan műveiben azok szerzői mint feltűnő honoltak, oda téveát a művészet oltára elé s ott fogadta a szent esztét, melylyel a művészet isten-asszonya az ifjú homlokára lehet. E korban élt Coma, Canale, Battoni, Tiepolo, Caravaggio stb., kik műveikben az eredetiség, melegeget a kedély megeget és mindenkéltől az igazit hirdetni nem tudták, a többi festők legió számarával ott maradtak, a mindennapisg korlátait közt, mert származnak nem vittek föl a magasba. Igaz s kétséget sem szenved, hogy Kupeczky maga is korának benyomása alatt állt, az aramiat részben elragadta, — de kiváló tehetsége utat tört magának, — mert midőn később Németországban járjuk, Herbrandt műveiben egy új világ eszménykőre látult fel előtte, új erővel szívtva magába a kör levegőt, s nemcsak megvalált a salakos olasz iránytól, hogy a hollandi mester nyomdokain járva egy szebb és igazabb jövő fénye terelje művészi erjét.

A XVIII. század elején Liechtenstein Ádám herceg Bécsbe vitte, hol a művészet ép oly fogynakozásokat mutatott fel, mint Olaszországban s így Kupeczky csakhamar ünneplélt művész lőn, ki a császári, a császárnét és a nemeseget festette le, mi által sokkal gyenebb kártársai irigységét vonta magára. Magára vonta nagy Páter orosz czár figyelmét is, ki midőn 1716-ban Karisbadban időzött, megbizta Kupeczkyt és elkészítette vele arczképet. A mester híre nőtön nőt s nagy dícsősegeiben csak szomorú családi állapota miatt nem tudta nagy örömeit lenni. Kupeczky ugyanis hálaöböl nőtől vette első mestere, a hazeli Klausz léányt (Ormós szellemit Suzanne-t, mások szerint Katalint), ki nagyon éleltív hölgynek látszott lenni s férje elfoglaltságát arra használta fel, hogy háta mögött undok elemelőt folytattot és belelepett az erköltesellenes posványába. Kupeczky ekkor a német művészetben

delelőtt élte. Sajátosága, hogy e tekintetben elele rokon Düren-ével, Holbein-ével és Crnach-ével, kiket a gondviselés mind olyan nökkel ajándékozott meg, kik értettek ahhoz, hogy fényű életet megörövidítsék. Neje a könnyen kiengesztelőt Kupeczkyt azzal bekiéttete, ki, hogy bocsánatot kért tőle, javaslattal irgert s átért a protestáns vallásra. Ez az elhatározás viz volt a mester irigyneik malmarra, a mint a bécsi dúm követésg protestáns papja a nőt felvette a protestáns egyházba, a kollekták Kupeczkyt arra figyelmeztettek, hogy a katolikusi papság most őt fogja üldözni, mert nejt az átérésre «kenyszerítette». Minthogy pedig ez akkoriban Bécsben nem volt valami újdonság, a mester családostól együtt Bécsből szépen megszökött s Nürnbergbe menekült.

A Kraft Ádám, Stoss Velt, Düren Albert és Vischer Péter és fia által oly nagy hírnévre vergődött Nürnbergben már ismerték mesterünket s nagy örömmel fogadták. A megrendelések itt sem maradtak el, sőt valóssággal el is halmozták vele, s az angol király, a dán királyne, a német hercegek stb. udvari festőikül öhajták Kupeczkyt, de az ekkor már öreg művész mind e kedvező meghívások visszautasította. Neje tovább folytatott korábbi rossz életmódja, nagyreményű filantropiái halála mind oly csapások voltak, melyek a mester halálát siettelék s midőn meghalt, oda temetette magát fia mellé.

Kupeczky és fia sírját ma már senki sem ismeri. Nagyjában az a tartalma Ormós Zsigmond könyvének. Mindjárt meglátszik rája, hogy a szerző tág és alapos ismerettel bír épen ugy az olasz, valamint az osztrák és német festészetben és adatait oly észszerűen bírja felhasználni, hogy az autodikták határait tul is lépte és a mitudomány szolgálatában érvel elég szerencsével. Nem szabad azonban szem szem elől tévesztetni, hogy Ormós igazi műbarat, a ki üzedek óta foglalkozik tárgyaival, ugyanannyi idő óta utazgatja be Európa kulturállamait, elmélyült studiumának tárgyaiba és sok helyen oly művész-bölcséleti problémák megoldásával áll elő, mely egy szaktudomásnak is becsülete alá vánk. A temesi főispán jelen munkájára büszke lehet, s a közönség köszönettel tartozik neki, hogy a hazai irodalomban egy oly munkát adott, melyben egy hazai művész mutat be.

Ormós Zsigmond főerde me, hogy a birtokában levő Kupeczky festményei után készített rézmetszeteket bemutalja.

A szerző maga is szenvedélyes amateur s azonkívül, hogy Kupeczky két eredeti festménye s apedig: Huth Ferenc és Dóvids, nürnbergi zenekedvelő patriczius melképe és Távis, Gölláli lejevel, megvan gyűjteményében, bírja meg a rézmetszeteket is. A Kupeczky festményei után készített rézmetszeteket tulnyomó számban Vogel Bernát készítette, de letettek ily munkák Preisler Balint Danieltől, azután Sturm G. G., Vogel János Kristóf, Westermeyer P., Haid János Illés, Rossbach, Probst János Boldizsár és Preisler György Márton-tól is, kik mind jöhírű művészek voltak. Az Albrecht főherceg birtokában levő bécsi Albertina kézirajz- és

Budapest, január 4.

Tisza miniszterelnök, bárá Fejérványi honvédmisztér és Tarlovics és Wekerle államtitkárak ma reggel Bécsbe érkeztek. Tiz órakor, Tisza miniszterelnök — magyar díszben — megkezdetté látogató körútját az itt tartózkodó főhercegeknek az évforduló alkalmából. A miniszterelnököt először hosszabb magánkihallgatásban Albrecht főherceg fogadta. — Bárá Fejérványi honvédmisztér a delelőtt folyamán gróf Zylaudé hadügyminiszterrel és gróf Welsershelm Landwehrminiszterrel hosszabb társalkozást tartott. A magyar miniszterek még holnap, esetleg pénteken is Bécsben maradnak. — Tisza miniszterelnök ma delelőtt még Károlyi Lajos főherceg által fogadtatott. Délben a miniszterelnök hosszabb ideig értekezett Károlyi gr. közös külügyminiszterrel s délután 1-ől 3 óráig Dunajevskij pénzügyminiszterrel a szeszdoreform meg-

A német trónörökös.

Hogy a német trónörökös eddig meg nem halt, elég nagy eseménynek vält, hogy több irányban kellemellen családának és csunya kudarckanak legyen nem várt okozója.

A német orvosi tudomány kissé mezszerénytulve áll a trónörökös «esete» előtt, melynek most egészen más «képe» van, mint hét hetél ezelőt, a mikor csak a legveszedelmesebb mitüt közközlatával mondoták

Kupeczky János.

alkalma az igazi művészi pályán képeznie magát, mert mestere maga is csak lezartmunkák lehetett, ki inasától inkább a menyassányt, mint a műnedséget követelte s csak később, midőn a német közeletét orvos után sikerült magára vonnia a Rómában lakó Szoboszló Sándor herceg figyelmét, ennek dus díjazása hozta az ifjú abba a helyezésbe, hogy tanulmányait lelke igényelhes képest önállóan folytassa s művészetét bővezzze.

S Kupeczky, ha valóstani akarta az ideált, mely előtte lebegett (s azt valóstította is), semmiképp sem csatlakozhatott az akkor élt festők művészetéhez: a XVII. században Olaszország festészete siralmas képet nyújtott. A nagy idők elmúltak, a quattrocento és cinquecento intenzív fényű csillagot letűntek, az eszet kiesett körülöklő fényű csillagot letűntek, melyek mind egyike egy a mesterének készített műnemek, mintha csak a titánok alkották volna. S titánok alkották is meg, kiknek nevei s azadokor hatoltak keresztül s mind inköb elhorjítja ama nagy időköt az óriási távolságot, annal inkább tört elő művésztüknél örökke ragyogó lenye, mely egy világot világít be.

Ezt az ifjú Kupeczky tudta és megértette. Beutazta az olasz városokat, felkereste ama csarnokokat, hol isten mellött meg a quattrocento és cinquecento halhatatlan műveiben azok szerzői mint feltűnő honoltak, oda téveát a művészet oltára elé s ott fogadta a szent esztét, melylyel a művészet isten-asszonya az ifjú homlokára lehet. E korban élt Coma, Canale, Battoni, Tiepolo, Caravaggio stb., kik műveikben az eredetiség, melegeget a kedély megeget és mindenkéltől az igazit hirdetni nem tudták, a többi festők legió számarával ott maradtak, a mindennapisg korlátait közt, mert származnak nem vittek föl a magasba. Igaz s kétséget sem szenved, hogy Kupeczky maga is korának benyomása alatt állt, az aramiat részben elragadta, — de kiváló tehetsége utat tört magának, — mert midőn később Németországban járjuk, Herbrandt műveiben egy új világ eszménykőre látult fel előtte, új erővel szívtva magába a kör levegőt, s nemcsak megvalált a salakos olasz iránytól, hogy a hollandi mester nyomdokain járva egy szebb és igazabb jövő fénye terelje művészi erjét.

A XVIII. század elején Liechtenstein Ádám herceg Bécsbe vitte, hol a művészet ép oly fogynakozásokat mutatott fel, mint Olaszországban s így Kupeczky csakhamar ünneplélt művész lőn, ki a császári, a császárnét és a nemeseget festette le, mi által sokkal gyenebb kártársai irigységét vonta magára. Magára vonta nagy Páter orosz czár figyelmét is, ki midőn 1716-ban Karisbadban időzött, megbizta Kupeczkyt és elkészítette vele arczképet. A mester híre nőtön nőt s nagy dícsősegeiben csak szomorú családi állapota miatt nem tudta nagy örömeit lenni. Kupeczky ugyanis hálaöböl nőtől vette első mestere, a hazeli Klausz léányt (Ormós szellemit Suzanne-t, mások szerint Katalint), ki nagyon éleltív hölgynek látszott lenni s férje elfoglaltságát arra használta fel, hogy háta mögött undok elemelőt folytattot és belelepett az erköltesellenes posványába. Kupeczky ekkor a német művészetben

Kupeczky János.

alkalma az igazi művészi pályán képeznie magát, mert mestere maga is csak lezartmunkák lehetett, ki inasától inkább a menyassányt, mint a műnedséget követelte s csak később, midőn a német közeletét orvos után sikerült magára vonnia a Rómában lakó Szoboszló Sándor herceg figyelmét, ennek dus díjazása hozta az ifjú abba a helyezésbe, hogy tanulmányait lelke igényelhes képest önállóan folytassa s művészetét bővezzze.

S Kupeczky, ha valóstani akarta az ideált, mely előtte lebegett (s azt valóstította is), semmiképp sem csatlakozhatott az akkor élt festők művészetéhez: a XVII. században Olaszország festészete siralmas képet nyújtott. A nagy idők elmúltak, a quattrocento és cinquecento intenzív fényű csillagot letűntek, az eszet kiesett körülöklő fényű csillagot letűntek, melyek mind egyike egy a mesterének készített műnemek, mintha csak a titánok alkották volna. S titánok alkották is meg, kiknek nevei s azadokor hatoltak keresztül s mind inköb elhorjítja ama nagy időköt az óriási távolságot, annal inkább tört elő művésztüknél örökke ragyogó lenye, mely egy világot világít be.

Ezt az ifjú Kupeczky tudta és megértette. Beutazta az olasz városokat, felkereste ama csarnokokat, hol isten mellött meg a quattrocento és cinquecento halhatatlan műveiben azok szerzői mint feltűnő honoltak, oda téveát a művészet oltára elé s ott fogadta a szent esztét, melylyel a művészet isten-asszonya az ifjú homlokára lehet. E korban élt Coma, Canale, Battoni, Tiepolo, Caravaggio stb., kik műveikben az eredetiség, melegeget a kedély megeget és mindenkéltől az igazit hirdetni nem tudták, a többi festők legió számarával ott maradtak, a mindennapisg korlátait közt, mert származnak nem vittek föl a magasba. Igaz s kétséget sem szenved, hogy Kupeczky maga is korának benyomása alatt állt, az aramiat részben elragadta, — de kiváló tehetsége utat tört magának, — mert midőn később Németországban járjuk, Herbrandt műveiben egy új világ eszménykőre látult fel előtte, új erővel szívtva magába a kör levegőt, s nemcsak megvalált a salakos olasz iránytól, hogy a hollandi mester nyomdokain járva egy szebb és igazabb jövő fénye terelje művészi erjét.

A XVIII. század elején Liechtenstein Ádám herceg Bécsbe vitte, hol a művészet ép oly fogynakozásokat mutatott fel, mint Olaszországban s így Kupeczky csakhamar ünneplélt művész lőn, ki a császári, a császárnét és a nemeseget festette le, mi által sokkal gyenebb kártársai irigységét vonta magára. Magára vonta nagy Páter orosz czár figyelmét is, ki midőn 1716-ban Karisbadban időzött, megbizta Kupeczkyt és elkészítette vele arczképet. A mester híre nőtön nőt s nagy dícsősegeiben csak szomorú családi állapota miatt nem tudta nagy örömeit lenni. Kupeczky ugyanis hálaöböl nőtől vette első mestere, a hazeli Klausz léányt (Ormós szellemit Suzanne-t, mások szerint Katalint), ki nagyon éleltív hölgynek látszott lenni s férje elfoglaltságát arra használta fel, hogy háta mögött undok elemelőt folytattot és belelepett az erköltesellenes posványába. Kupeczky ekkor a német művészetben

Kupeczky János.

alkalma az igazi művészi pályán képeznie magát, mert mestere maga is csak lezartmunkák lehetett, ki inasától inkább a menyassányt, mint a műnedséget követelte s csak később, midőn a német közeletét orvos után sikerült magára vonnia a Rómában lakó Szoboszló Sándor herceg figyelmét, ennek dus díjazása hozta az ifjú abba a helyezésbe, hogy tanulmányait lelke igényelhes képest önállóan folytassa s művészetét bővezzze.

S Kupeczky, ha valóstani akarta az ideált, mely előtte lebegett (s azt valóstította is), semmiképp sem csatlakozhatott az akkor élt festők művészetéhez: a XVII. században Olaszország festészete siralmas képet nyújtott. A nagy idők elmúltak, a quattrocento és cinquecento intenzív fényű csillagot letűntek, az eszet kiesett körülöklő fényű csillagot letűntek, melyek mind egyike egy a mesterének készített műnemek, mintha csak a titánok alkották volna. S titánok alkották is meg, kiknek nevei s azadokor hatoltak keresztül s mind inköb elhorjítja ama nagy időköt az óriási távolságot, annal inkább tört elő művésztüknél örökke ragyogó lenye, mely egy világot világít be.

Ezt az ifjú Kupeczky tudta és megértette. Beutazta az olasz városokat, felkereste ama csarnokokat, hol isten mellött meg a quattrocento és cinquecento halhatatlan műveiben azok szerzői mint feltűnő honoltak, oda téveát a művészet oltára elé s ott fogadta a szent esztét, melylyel a művészet isten-asszonya az ifjú homlokára lehet. E korban élt Coma, Canale, Battoni, Tiepolo, Caravaggio stb., kik műveikben az eredetiség, melegeget a kedély megeget és mindenkéltől az igazit hirdetni nem tudták, a többi festők legió számarával ott maradtak, a mindennapisg korlátait közt, mert származnak nem vittek föl a magasba. Igaz s kétséget sem szenved, hogy Kupeczky maga is korának benyomása alatt állt, az aramiat részben elragadta, — de kiváló tehetsége utat tört magának, — mert midőn később Németországban járjuk, Herbrandt műveiben egy új világ eszménykőre látult fel előtte, új erővel szívtva magába a kör levegőt, s nemcsak megvalált a salakos olasz iránytól, hogy a hollandi mester nyomdokain járva egy szebb és igazabb jövő fénye terelje művészi erjét.

A XVIII. század elején Liechtenstein Ádám herceg Bécsbe vitte, hol a művészet ép oly fogynakozásokat mutatott fel, mint Olaszországban s így Kupeczky csakhamar ünneplélt művész lőn, ki a császári, a császárnét és a nemeseget festette le, mi által sokkal gyenebb kártársai irigységét vonta magára. Magára vonta nagy Páter orosz czár figyelmét is, ki midőn 1716-ban Karisbadban időzött, megbizta Kupeczkyt és elkészítette vele arczképet. A mester híre nőtön nőt s nagy dícsősegeiben csak szomorú családi állapota miatt nem tudta nagy örömeit lenni. Kupeczky ugyanis hálaöböl nőtől vette első mestere, a hazeli Klausz léányt (Ormós szellemit Suzanne-t, mások szerint Katalint), ki nagyon éleltív hölgynek látszott lenni s férje elfoglaltságát arra használta fel, hogy háta mögött undok elemelőt folytattot és belelepett az erköltesellenes posványába. Kupeczky ekkor a német művészetben

Kupeczky János.

alkalma az igazi művészi pályán képeznie magát, mert mestere maga is csak lezartmunkák lehetett, ki inasától inkább a menyassányt, mint a műnedséget követelte s csak később, midőn a német közeletét orvos után sikerült magára vonnia a Rómában lakó Szoboszló Sándor herceg figyelmét

lehetőnek, hogy a trónörökös életét valami kevés haladékkal megnyújtsák. Az a nevezetes rák hátrafelé ment, mit eddig csak elő természetes ráknál, de nem pathologiáknál lehetett tapasztalni. És most sok német polgár szíve szorult össze annál a gondolatnál, hogy az azok a nagykeménytű orvosok radikális operációjukat végre is hajtják, a német trónörökös a legnagyobb valószínűséggel már ott nyugodnék ősei mellett.

De az orvosoknál még jobban megszágyallott bizonyos hatalmas körök Berlinben, melyek a trónörökös állásért és jogaiért előre megindították az örökös csunya versengését. Mert a német trónörökös elhíresztelt liberálisabb gondolkozásánál fogva nagyon alkalmatlan a reakzionárius irányzat híveinek és épen nem felül meg loyális reményeknek, ha a német császárság koronája valaha az ő fejét ékesítendő. Ezt az ermet, melyet rendes ok, milyennek között színelő udvarnokkodás óvatosan eltakar, a halálos baj híre hamarosan el is ártulak. Azok a sötét alakok, melyek mindig a trón és egyház érdekében háznak, szörnyen rossz néven vették a trónörökösöt, hogy nem bizta magát egyenest az orvosok műtő-késére. Így is gyógyíthatatlan selydőlőnek tekintették, kinek mihamarabb el kell pusztulnia és ezért merészen fölvetették a gondolatot, hogy a beteg minden jogáról való lemondásra kell kényszeríteni és jelen állásban fia által kell helyettesíteni. Az ifjú Vilmos herceg úgy látszik nem is vonakodott attól, hogy az atya ellen szót gonszot tervek közéül használta fel magát. Berlinben gyűlések rendeztek, melyekben a reakció lovagjai a hercegnek hódolatukat bemutatták és Stocker a hírhedt antiszemita lelkész mákad terület trónajutásáért. De a San-Remóban tett kísérlet hajótörést szenvedett a trónörökös nyugodt elszántságán. Azóta napról-napra csak a trónörökös állapotának jobbrafordulását jelentik. Ha a teljes gyógyulás nem is következik be, nő a kiáltás, hogy a trónörökös meg fogja tolni a hivatást, melynek a természet rendjén nemokára reá kell esnie. «Welche Wendung durch Gottes Führung» mondhatná újra az agg Vilmos császár. A Hohenzollernnek sok joggal hivatkozhatnak az isteni gondviselés különös kegyére, de ennek a gondviselésnek kissé ironikus fénynek kell most rászárgaznia a dicsőségös uralkodó-családra, melynek kebelében az apának megmentett élete a fiának nyilvánvalóvá lett számításait teszi semmivé.

Az a szeméremteljes zaj, melyet a reakzionárius klikkek és a konzervatív lapok Vilmos herceg személye körül csaptak, hogy atya rovására pretendens szerepében a közvéleménynek bemutatás, most el is nemült, a herceg röpökösére szállott éjjeli baglyok megjövde húzódnak vissza óvadákba. Remélhetők azonban a fölmerült tanúságok nem fognak a német népre nézve elvezni. A német nép a legbensőbb részével kiseri Frigyes Vilmos trónörökös betegségének minden változását és göcsösen rászokodik a reményhez, hogy megéri császári uralmát is, mely egy szebb és szabadabb jövővel látszik bízni. Mi vár a trónörökösre, ez a reménykedésen túl nem lehet emberi érzelmek és gondolatok tárgya. Bizonyára a testi baj legkomolyabb megpróbáltatásainál is nehezebb borotvont vontak homlokára azok a tapasztalatok, melyeket a hozzá legközelebb állók és a dinasztikus érzelmek kiváltásáért birtokosai között tennie kellett. Látjuk e példán mily csuf szenvedélyek küzdenek a trónok magasa körül és mily metsző fájdalom van a lentartva azoknak, kik minden balesortól óva, a

tisztelet és hódolat fénylő tengersé fölt látszanak lebegni. Am az a felháborodás, melylyel Németország közvéleménye az illoyalis tüzelmelet fogadta, megatitja a népet arra, hogy ne valamely személy ingatag eléréséyleit várja a szabadság és jog-tisztelet uralmánának elkövetkezéit, hanem saját akaratéyle és önézete által tegye lehetővé, hogy a reakció szánatásai bármily körülmények között sikort érheszenek.

KÜLFÖLD.

— jan. 4.

Az új szerb miniszteriumról Belgrádból a következőket írták: A miniszterium kinevezése a király politikájának győzelmelet jelenti. Az új miniszterium első sorban szükségtelemelet teszi a szkupstina felhasználását, a mi Risztics maradása esetén elkerülhetetlen lett volna, azután majd keresztülviszi a szükségessékké vált pénzügyi intézkedéseket. A szkupstina ülészekéit január 29-én napolják el. Az új miniszterium egyes tagjainak jellemzése a következőket írják: A miniszterelnök, Gruics Száva, az 1876-diki háboru idején hadügyminiszter volt, azután szofiai diplomáciai ügynök lett, 1880-ban atheni, később pétervári követéle neveztek ki: Pétervárbán Gruics az intélő körökkel összekötéseket keresett, az udvarnál pedig persona gratissima híreben állott. Ifjú korában is Péterváron élt az új miniszterelnök: ott végezte ugyanis tanulmányait, melyeket a belgrádi katonai akadémián kezdett meg s azután egy ideig Berlinben folytattott. Mikor Gruics Száva a politikával kezdett foglalkozni, rögtön a radikális párt hívének vallotta magát, még pedig a legszélsőbb irányu radikálisokhoz csatlakozott. Később Riszticsessel szövetekezett az új miniszterelnök, s akkor átment a mérsékelt radikális pártóhoz.

Franaszovics ezredes, az új külügyminiszter, mint már jelezte, a király politikájának a képviselője. Pályáját mint a király szárnysegéde kezdte meg, azután római követ lett. A szerb-holgár háboru idején, mikor a hadügyminiszter lemondott, Franaszovics a fegyverszünet alatt a hadügyi tárczát vezette, később pedig a külügyminiszterümba lépett be. Politikai magatartásában Franaszovics mindig a liberálisok felé huzott, újában azonban a haladópártóhoz csatlakozott, s még ma is Garaszin bíralmasa. Vuics, a pénzügyminiszter, már a Risztics-kabinetben is miniszter volt. Azelőtt a belgrádi egyetemen a nemzetgazdaságtan tanára volt. Vuics legáltalában tagja a kormányának, mindössze még csak harmincz éves. Képviselő körében a pénzügyminiszter mérsékelt radikálispárti elveket vallott. Miloszavlicz az új miniszterelnöknek Gruics Szávanak a sógora. Risztics alatt kereskedelmi miniszter volt. Mint politikusnak még nem volt előkelőbb szerepe: mindig határozott radikális párti volt, épen úgy mint Velimirovics, a ki szintén a Risztics-miniszterümből lépett át az új kabinetbe. Velimirovics, meliőt a politika terén szerepelt kezdett, mérvök volt; a skupstinában azzal tint fel, hogy élénk részt vett a vasúti kölcsön ellen csinált ellenzékben, s Boutoux-ig lehesen támáda meg. Később magánál a vasutépítésnél dolgozott mint mérnök, de radikális elveit ekkor is hi maradt. Gorics az új igazságügyminiszter, határozottan radikális. A belgrádi egyetemen mint tanár a római jogot és a nepjogot adta elő. Popovic Száva a mezőgazdasági miniszter Risztics alatt a kereskedelmi miniszterümben osztályfőnök volt, mint politikus ő egyik pártóhoz se tartozott, s nevet a kereskedelmi kérdéssort el rópiratival szerzett magának, a melyekben mint protekcionista lépett föl, a mely szempont azonban, most a kereskedelmi szövetezés megkötése után allha jut érvenyre. Popovics a bécsi világkiállításkor a szerbiai kiállítás szervezője és rendezte. Krisztics Milán, a ki a külügyminiszterümben a főgazgató ügynekek vezetéseit vette át, már Franaszovics miniszterümba idején is szerepelt ugyanily minőségben, de Risztics alatt hivatalából vissza kellett lépnie.

E jellemzésekből is kitünik, hogy az új miniszterium mérsékeltan radikális, s hogy a külügyi politika fontosabb kérdéseiben majd a király álláspontja lesz irányadó. Belgrádból jelentik mai kelettel: A radikális párt kiüldöttség által közömetelt mondoott a királynak a párt irányában tanúsított bizalomert. Milán király hosszabb beszédeben elismerte a radikálisok loyális és korrekt magatartását és kifejezést adott ama meggyőződésének, hogy a külügyi politikát nem az államhárd, hanem szerb szellem fogja áthatni. Mint hogy a radikálisok az amnesztia iránti követelésektől, mely a korona jogaihoz tartozik, ellátlottak, a király saját akaratából az 1883-iki lázadás alkalmából elléteknek, Pasics kivételével, megkegyelmezt.

Bukarestből a Havas-ügynökség mai kelettel a következőket jelenti: Bizonyos párti lapok híresztelik, hogy a helyzet Romániában, valamint a király és a parlamentnek a lakosság nagy része által támogatott egyik frakciója között igen feszült; továbbá, hogy Busch, Németország követe, a királyly folytatott hosszabb beszélgetés következtében Bismarck által Berlinbe hivatott, hogy Németország és Ausztria-hagyoraszózállal a támadó és védelmi szövetezés fennáll, hogy az ország többségének rokonszerve bevallottan Oroszország felé halik és végül, hogy a kormány Brialmont belga tábornokot az erdők megvizsgálására Bukarestbe hivta. Mind-ezen híresztelések alaplanak; Busch német követ nem is hagyta el Bukarestet. Perekidei külügyminiszter a szövetezésre vonatkozó valamennyi híresztelést a kamarában megczafolta. Az ország rokonszerve egyesegetűdül a semlegeség mellett áll; Brialmont tábornok pedig Romániába nem is hivattott.

Egy szofiai távirat szerint az 1882. évben alapított és 1884-ben orosz befolyás következtében a Czankov-miniszterium által elnyomott La Bulgarie című francia lap tegnapi ismét megjelent. A lap kijelenti, hogy jelszava «Bulgáriát a bolgároknak» daczára a lap elnyomásának, győzelmelet aratott. Bulgária ma magoké a bolgároké. E lap az első, mely a cenzurált megszűntetű sajtólörvény kihirdetése óta élelbe lépett.

Az orosz készülődések és a diplomáciai helyzet.

Határozottan békésnek szinezett a helyzet, mióta a hamisított okiratok a német hivatalos lapban megjelentek s úgy a Reichsanzeiger, mint a felhivatalos lapok az orosz czárra nevező oly hízelgő kommentárokat kiserék. A czárnak is egy oly nyilatkozatát közlik, mely egészen a béke fenntartása mellett szól, a mennyiben a Bécsbe visszatérő orosz katonai attaché állítogot feljogosította annak a kijelentésére, hogy neki sohasem voltak és nincsenek is háborus szándékai. Hirt mult éjjeli távirataink jelentettk, ezt a hirt a krakkói Orosz közölt. Ugyane lapnak egy bécsi távirata egyebiránt az is jelenti, hogy Németország és Ausztria-Magyarország meggyeztek abban, hogy megengedik Bulgáriát orosz okkupációját, még pedig nem egyoldaluan, hanem a többi hatalmakkal egyetértően. Tizsa miniszterelnök felhatalmaztatott, hogy ily értelemben feleljen egy esetleges interpellációra. A közlémenyek mindenesetre sok kétség fér, de ha a czári békés kijelentésnek es az ára, akkor Bécsben kár volt olyan nagy zajt ütni a galicziai határon folyók orosz csapatmozgalmak miatt, hanem egyszerűen meg kellett volna kérdeni a czárt, hogy mit is parancsol a félése. A Corresp. de l'Est szerint a fentebb említett orosz katonai attaché a holnapi udvari ebél alkalmával ő féléseinek a czár barátaság üdvözlötét fogja átadni, valamint rendkívül békés kijelentéseket fog tenni. A helyszétről a Nord. Allgemeine Zeitung legújabb számában a következőket írja: «A politikai

helyzet megitélese még mindig a Reichsanzeiger ismeretes kijelentésének benyomása alatt áll. Az a rendkívüli megnyugtató kommentár, melyet a pétervári Novoje Vremja a berlini hivatalos lap nyilatkozatának szentel s a minek a Journal de St-Petersburg terjedelmesebb és erősebb formában visszhangot ad, — mig másrészt a bécsi Fremdenblatt formalisan kijelenti, hogy Ausztria-Magyarország sohasem fog háborút provokálni, miután minden nemzetisége a békét kívánja, fejlojost bennünket arra, hogy sokkal több bizalommal tekintünk a jövőbe, semmint hetekkel és hónapokkal ezelött tehettük; másrésztől azonban nem kell elfeledni, hogy a mint a nemzetközi helyzet lassan, de állandóan elesedett a válság felé, úgy kedvező esetben is bizonyos időnek kell eltelni, mig a biztonság érzete meggyőkezezik. A mellett vannak oly érdekek, kik a zavartalan halaszást és a kinek érdekében áll, hogy a helyzet tisztulása minél későbbre halasztassék. Czupán arra utalunk, hogy a galicziai nemzetiségi lapok és a magyar sajtó egy része is mikép tárgyaltak a függő napi kérdést. Magyarországból közvetlenül is megírteltek bennünket levelekkel, a melyekben politizáló pallamenti férfiak a helyzetről s nevezetesen a német politikáról bírálolag nyilatkoznak. Mindeme személyi és pártörök-vekek mellett egyebiránt fontolóra veendők még az esztendőg is, melyek a dolgok prekariis állása mellett soha sincsenek kizárva.» Más berlini lapok is félreérthetetlenül nyugodtabban fogják fel immár a helyzetet. A National Zeitung azt a reményét és óhaját fejezi ki, hogy egyelőre a háboru napjának fölkelésétől és kasonló dolgoktól meg leszünk kímélve.

A Kreuzzeitung az angol miniszterekkel összeköttetésben álló részről Londonból arról értesül, hogy Oroszország a kabineteknél a berlini szerződésről való felogásukat pahalolja, a mennyiben ő a szerződést megcsörtettkék és revizió alá vevendöknek tartja. Másrésztelt tartja pedig a Koburg herceg trónfoglása által. A hatalmaknak a herceget lemondásra kellett volna szorítaniok, a végrehatással Oroszországot bizván meg. Ezt a mulasztást most helyre kell tenni és a fejedelmekérdést Szofiaiban egy Oroszország által kiküldetű ideiglenes helytartó által az orosz fegyverek oltalma alatt rendezni. Revizió alá vevendök a szerződés a Boszniában és Hercegovinában történt események miatt, Ausztria-Magyarország ottani kormányzása hovatovább a béketezés jellegű öli, a mi pedig sohasem lehetett Oroszország Jakarata szerint való. A berlini szerződés szerint az okkupációknak csak ideiglenesnek kellett volna lennie és az orosz érdek-szféránál fogva szükséges, hogy ez az idő immár sorosan megállapítások és nem teremessék oly állapot, mely végül akadályul érdekeztök útjába görödni az orosz politikai érdekek fenntartásának a Balkán-félszigeten. Ama török tartományok ameszájába Oroszországnak soha sem szabad és nem is fog beleegeznie, még ha ellentéte helyezés is magát az összes szerződéses hatalmakkal. Ennekfogva új kongresszust javasol. A Kreuzzeitung mindazt, tekintve az orosz sajtó magatartását, mint jára valószínűtlennék, de felelősséget a közlémenyért vállalni nem akar.

A Szevet című orosz katonai lap egy táviratilag jelzett czikkében kifejti, hogy a valódi orosz politika programja jelenleg az egyetértés Ausztria-Magyarországgal, a három szövetezés felbontassék. Ha Ausztria-Magyarország Oroszországgal komolyan békében akar élni, ajánlatokat tehet, melyeket Oroszország el fog fogadni.

«Visszontálatásra az ősi hadgyakorlatoknak» így szolt Vilmos császár az újvi tisztelések alkalmával egy tábornokhoz. Bismarck herceg pedig egy vállalkozónak, a ki a háborus aggodalmakról beszélt, így válaszolt: «Ugyan ne engedje magát megzavartatni. E két nyilatkozatban Berlinben igen fontos békejelet látnak s a nagy megnyugvásóhoz még hozzájárul Vilmos császárnak egy másik nyilatkozata, melyben egy magasrangú katonatiszt előtt örömet fejezte ki, hogy egyidejűleg jó hírek értezek a trónörökös állapotáról és a politikai helyzet alakulásáról. A Norddeutsche Allg. Ztg. e híreket kommentálva, kijelenti, hogy most már sokkal több bizalommal lehet a jövő elé tekinteni, mint hetekkel vagy hónapokkal ezelött, de azért még idő telik el addig, mig a teljes biztonság érzete visszatér.

Ma érkezett távirataink a következők! Bécs, decz 4. (B. C.) Mindazok a hírek, melyek a nagyhatalmak közt Bulgáriára vonatkozólag állítogot folytatott tárgyalásokról szólnak: minden tényleges alpor nélkülöznek. Az utóbbi hónapok folyamában kormányunk s az orosz kormány közt egyetlen egyszer sem volt e kérdésre nézve valamely fejtegetés, sőt ez még csak nem is kezdeményeztetett valamelyik részről.

Lemberg, jan. 4. (Az Egyetértés távirata.) A Dieinnik Pólszki jelentése szerint a gácsországi határon elhelyezett orosz csapatok egyes osztályait a közel városokba vonják vissza, mert a rosszul eszálálós katonák közt a tifusz és a vörhás nagy mértékben pusztít. A betegesgek már eddig is több száz katonát ölték meg; a betegeket a rossz barakkokban nem lehet kellően ápolni s az egészségügyi szolgálat különben is nagyon rosszul van szervezve.

Lemberg, jan. 4. (Az Egyetértés távirata.) Lengyel lapok jelentése szerint Zniev orosz katonai attaché, a ki a napokban tért vissza Pétervárról Bécsbe, a czár a bucsulátogatóis alkalmával felhatalmazta, hogy megnyugtató nyilatkozatokat tegyen Oroszország békés szándékairól.

Krakó, jan. 4. (Az Egyetértés távirata.) Bródnyból érkezett táviratok jelentik, hogy az orosz határ mentén a rozs- és zab-árak tetemesen emelkedtek, mert az orosz kormány az odesszai és kisenevi hadtestek számára jelentékeny szállításokra kötött szerződéseket.

Berlin, jan. 4. (Az Egyetértés távirata.) Gróf Bismarck Herbert államtitkár, ki a mult szombatban az új esztendő megünneplésére Friedrichruhba ment, csak pénteken tért vissza Berlinbe. Az államtitkár hosszas távollétéből azt következtetik, hogy a politikai helyzet javult. Az a magán tudósítás azonban, hogy Schweinitz tábornok, a sz-pétervári német nagykövet, a czártól a fekete sasrendet kapta, mind eddig nincs hivatalosan megerősítve. A párisi Liberté, Florens külügyminiszter organuma, egész öszintén azt kívánja, hogy a német trónörökös, ki az egész világ rokonszervét kiküzdötte magának, gygygyuljon föl teljesen, a német császár pedig meg sokáig éljen, mivel ok ketten biztosítják a világ békéit.

London, jan. 4. (Az Egyetértés távirata.) A Times bécsi tudósítója táviratozta lapjának, hogy Laaba órnagy, Ferdinand fejedelem titkára kijelentette, hogy a fejedelem, bármily történjék is, Bulgáriában marad.

Szofia, jan. 4. (Az Egyetértés távirata.) Pol. Corr. a Kölnische Zeitungnak Ferdinand fejedelem személye és magatartása ellen intézett támadásokra

hazajöttem s Bazinba is ellátogattam. Az emiltet arczkep masolata a berlini muzeumban levő eredetnem elunt az utcákról, a mi mutatná, hogy ott más élet is van, mint a mely nagyon rosszul érzí tti magát s menekülni akar szerezészt.

Egy külvárosi ház sötét kapu-holtja alatt zavos lábecsátogással és rágogatással szörte le magáról a hajot egy fiatal ember, ki ott künn, a fehér váblán, vékony és nyulánk alaknak tűnt föl, a vastag kabátján zásós és beburkolt lények közt. Topogott, könnyű felöltözése szárnnyait libegtette, kalapját kezével verte. Az udvar hátsó részébe tartott, a hova a tulo oldalról egy világos ablak jégvirágos táblán szűrődött át csekély fényesség, épen annyi, hogy idegen is megkülönböztethette az ablakot az alacsony ajtóttól. Kopogott az ajton.

— En vagyok Ida.
Az ajtó fölnyitit, a fiatal ember még egyszer ismételte lábával, kezével mindazt, a mivel a rátpadt hótól megszabadulhat egy erős akaratu ember.
— Sötétben vagy Ida? — kérdezte belepve és kezét dörzsölte. — Milyen jó meleg van idebent. Alkottott idő kerekedett. De azért nincses hideg. Szinte megfoghatatlan, hogy most nem nyári zápor szakad. Egészen megizzadtam.

A tulo oldalorsólt világító ablak a szobába is beadta derengő szürkeségét és a fiatal ember rátárláthatott a szögére, melyen könnyű kabátját elhelyezte, s megálthatta az asztalt, a hová egy papírbá gonygótt kis csomót leteleit.
— Nem gyujtod meg a lámpát, Ida?
— Kiegett, még az éjelet.
— A petroleum, ugy-e a petroleum?
Egy kisüt sohajta monda ezt a fiatal ember.
— Eléggé világos a szoba, — szolt Ida, s az ablakról félrebb huzta a függönyt is. Oda át a szabók mindig ienn vannak éjelet.
— Csakugyan elég világos van itt, s elég meleg.
A fiatal ember leült lábához, s szolagot fohászokodott. Ida leült a szoba sötét zugába.
— Ne sirdj, kedves hógum, — szolagot meg hosszú szünet után a fiatal ember. — Majd másképen lesz. Nézd, hoztam vacsorát.

Földalt, s oda ment az asztalhoz, kibontogatta a papíresomót.
— Ülj ide kedves Ida, együnk. Van-e kenyérünk?
— Egy fél zsemle.
— Isteneim, Isteneim, Ida — egy fél zsemle! Épen annyi maradt meg reggel. Nem is ebédeltél, kedves hógum!
Hevesen oda rohant a lányhoz, magához szorította, megcsókolta.
— Eheztünk! — suttogta szívfacsaró hangon.
Azután hirtelen kabátja után nyult, magára rántotta.
— Hova akarsz menni, Lajos?
— Add ide a petroleumos üveget, Ida. Megyek a boltba. Aztán nagyon besivít a szél az ajtó alatt. Fa is kell. Meg kenyér. Majd hozok mindent.
— Van pénz, Lajos?
— Van hitelem a grájerlérnél. Nagy város-on már az ugy megy, hogy csak eszején akad pénz. Minden bolos tudja azt.
Lajos bolos sietséggel távozott.

A MA, HOLNAP NÉLKÜL.
REGÉNY EGY KÖTETEN.
I r t a: KAZÁR EMIL.
I.
Zord téli este volt, a hó nagy helyekben szakadt s az emberek gyorsan iramodtak az utcákon,

a kabát galléjába huzva nyakokat. Hirtelen minden elunt az utcákról, a mi mutatná, hogy ott más élet is van, mint a mely nagyon rosszul érzí tti magát s menekülni akar szerezészt.

Egy külvárosi ház sötét kapu-holtja alatt zavos lábecsátogással és rágogatással szörte le magáról a hajot egy fiatal ember, ki ott künn, a fehér váblán, vékony és nyulánk alaknak tűnt föl, a vastag kabátján zásós és beburkolt lények közt. Topogott, könnyű felöltözése szárnnyait libegtette, kalapját kezével verte. Az udvar hátsó részébe tartott, a hova a tulo oldalról egy világos ablak jégvirágos táblán szűrődött át csekély fényesség, épen annyi, hogy idegen is megkülönböztethette az ablakot az alacsony ajtóttól. Kopogott az ajton.

— En vagyok Ida.
Az ajtó fölnyitit, a fiatal ember még egyszer ismételte lábával, kezével mindazt, a mivel a rátpadt hótól megszabadulhat egy erős akaratu ember.
— Sötétben vagy Ida? — kérdezte belepve és kezét dörzsölte. — Milyen jó meleg van idebent. Alkottott idő kerekedett. De azért nincses hideg. Szinte megfoghatatlan, hogy most nem nyári zápor szakad. Egészen megizzadtam.

A tulo oldalorsólt világító ablak a szobába is beadta derengő szürkeségét és a fiatal ember rátárláthatott a szögére, melyen könnyű kabátját elhelyezte, s megálthatta az asztalt, a hová egy papírbá gonygótt kis csomót leteleit.
— Nem gyujtod meg a lámpát, Ida?
— Kiegett, még az éjelet.
— A petroleum, ugy-e a petroleum?
Egy kisüt sohajta monda ezt a fiatal ember.
— Eléggé világos a szoba, — szolt Ida, s az ablakról félrebb huzta a függönyt is. Oda át a szabók mindig ienn vannak éjelet.
— Csakugyan elég világos van itt, s elég meleg.
A fiatal ember leült lábához, s szolagot fohászokodott. Ida leült a szoba sötét zugába.
— Ne sirdj, kedves hógum, — szolagot meg hosszú szünet után a fiatal ember. — Majd másképen lesz. Nézd, hoztam vacsorát.

Földalt, s oda ment az asztalhoz, kibontogatta a papíresomót.
— Ülj ide kedves Ida, együnk. Van-e kenyérünk?
— Egy fél zsemle.
— Isteneim, Isteneim, Ida — egy fél zsemle! Épen annyi maradt meg reggel. Nem is ebédeltél, kedves hógum!
Hevesen oda rohant a lányhoz, magához szorította, megcsókolta.
— Eheztünk! — suttogta szívfacsaró hangon.
Azután hirtelen kabátja után nyult, magára rántotta.
— Hova akarsz menni, Lajos?
— Add ide a petroleumos üveget, Ida. Megyek a boltba. Aztán nagyon besivít a szél az ajtó alatt. Fa is kell. Meg kenyér. Majd hozok mindent.
— Van pénz, Lajos?
— Van hitelem a grájerlérnél. Nagy város-on már az ugy megy, hogy csak eszején akad pénz. Minden bolos tudja azt.
Lajos bolos sietséggel távozott.

A hó még most is szakad. Felgyűrte a galléját, átment az utca másik szélére: ott megállott egy boltjától előlt, melynek befolyott üvegabláján hiába izeketezt bepillantani, hogy vajon kik vannak a boltban. Az ablakon is megpróbálta s mikor ott sem sikerült, megszűrdötölta elhatározását, benyitott.

A grájerlérne egyedül volt s a fiacsáját elette. Sarga, sovány gyermek volt. Lajos megrögzöttgáta. Jaja, bompás legény és milyen okos a szeme.
— Édes asszonygám, ha ráérne a cseled, hogy átvinne egy kis fát meg egy kis szenet a 17-dik szám alá. Soha ilyen ügyes jószágok, mint ez a fű. Meg ezt a fel kenyeret kérem. Van-e jó tea, asszonygám? Öcsém, kis öcsém, szereted a képes könyvet? Egy liter petroleumot, asszonygám. Rum van abban a czipra üvegben? Elefant meg oroszlan is akad a képes könyvben. Egy font cukor, vagy hogy is mondják, egy kilo. Váralan vendég jött. Rum tea, tudom kiünnök, meg a kávé is. Aztán min asszonygám! Majd ha ez a kicsi kis legény átjön a képeskönyvet — elvárak te fekete róka — hát hozza el a kontót. Jó éjt asszonygám.

— Az asszonygám elövette a krétát s közönyösen fölirta: «17. szám alá, hátul az udvarban... A kréta a legkelendőbb czikk az ilyen üzletekben. — Lám, hogy adott kontóra! — mormolta Lajos megkönnyebbved az utcán. Nem ér a semmit, büszkének lenni és koplálni. Ejlja, azt a piszkos könykött nem is kellett volna ugy dicsérnem. Pfüj, pfüj!

Megrázkódott és diderggett.
— Szegény hógum!
Mintha valami zakmányt éjtett volna, ugy sietett haza.
A lámpa felgyült, a plich kályhában égett a tűz és kicsapott a füst.
Alacsony, szük kis szoba volt. A nedves, nyirkos levegőt a forró vas kályha szaga és heve gyorsan áthatotta; az ajtó izdálni és eszorgni kezdett. A kályha libeggett, dübörgött és üvöltő hangokat adott, mint valami házszartos teremtes, a kit szokatlan mámor éjt meg.

Lajos hol a tüzet nézte, hol a szobában járt-kelt.
— Terits édes Ida. Jó étvágyam van.
Az asztalon kívül volt még két ág, három szék, valami rozszart szekrény, s a földön kopott szőnyeg, melyen itt-ott élénken virítottak most is a perzsa tüzes széken.
Némán és mohón ettek, mint az éhes emberek szokták. Alig egy pár pillanat alatt készen voltak és faradtan ültek az asztalnál, elfuvalva, kimerülve, mintha nehéz munkát végeztek volna. Lajos alig találta helyét tagjainak.

— Öntsd ki a teát Ida. Mit! ez is tea! — kiáltott otlova a csesztét.
Ida is megizlelte.
— Nem olyan, mint otthon volt. De — de... Lajos lecsendesült, maga elé huzta ismét a csesztét.
— De legalább valami, és bizonyos, hogy nem

fog engedni aludni, a mi épen jó lesz, mert valami dolgom van...
— Dolgot kaptál Lajos?
— Másolni valót, csak hogy nem sok. Ma olvas-tam egy hírüdeséit közt: «Szépíráis és helyesírás.» Elemment és kaptam egy drámát, mely pályázatra készült az akadémiához. Csakugyan étgő szüksége a helyesírás.

A szürke fölötlyű zsebéből kivette a gömbölyűre csavart írás-csomót, kitergette az asztalra és Ida is oda hajolt, hogy lássa és szegény fejének nyugtalan emélt megpihentesse egy ponton, habár az egy csomó beirt papíros is, mely akadémiái drámai pályázatra van szánva.

A lámpa világos karajában egymás mellé hajolt a két fő, két szék és okos fő, melyet a nyomor és elhagyatottság ridegségéből, sötétségéből mintegy kiküszövelt az a fény, mintha nem oda volék volna.

A fiatal ember 25—26 éves lehetett, talán fiatalabb is, de a szenvedések kemény ujjai rajta hagyták nyomukat. A barna szakál és haj sapadt arczot vett körül, a csillogó szem be volt esve s kekes udvar övezte.

Ida nagy termeltű, szép testformájú lány volt, széles és gömbölyű vállal. A váll és a mell oly erős, mint a galamboké. A fő kemekes s a haj hullámái játszva és gyöngön simulak rá, és kedves kontyban torlódak össze, kaczéködva adva meg a fejnek a nőies formát, s ingerlően folyka körül a homlokot. A telt arczak, a duzzadt ajk természetes kiegyesítőli a lány testeségének, élveket alakjának, melyet talán a nélkülözés tartott vissza a hízástól. A barnas szem mélyen, áthatóan nézett a lehangyó szemhéjak alól, melyekből mintha kifésleni, kipatannának, mint nehez jélok közl a fényugor. Egy elshabon redő a homlokon, komolylyá tette az arczot. Meglehet, hogy elmult tavaszok hagyták ott, de az egész arcz az érettegsben birta szépségét.

Az írás töltő hajolva nézte a rövidebb, hosszabb betűsorokat, a vastag tinta-vonalakat, melyek rossz kifejezéseket, tollpróbálgatásokat szorítottak ki a balhatalanságra hivatott rendből.
Lajos gyorsan forgatta odább a meggyötört papíros.

— Sületlenség! — kiáltott föl egy kortyot szürkölve a teáéból. — Az ípsé még nem is látja a Parnaszust, nemhogy meghágná.
— Es a mit te irtál Lajos, az a hosszú vers? — kérdezte Ida, hátrádólag a széken.
— Ott van egy pár szerkesztésben, ha valaki elolvashná. Hanem ez a tea sem Kasztília forrásából való.

De a barna forró levél Lajos mégis csak gyorsan elfogyasztotta, ideges gyorsasággal, mint a kinek egy csesze kiürítésére sincs ideje.
— Végtelme valamin, Lajos?
A fiatal ember hátrádólag a széken és szemét belemerítette a lámpa lángjába.
— Jártam előszobáról előszobára. Tudod, kivel is találkoztam? Hegyesivel, a kis Marczai bácsival. Hirtelen nyugdíjazták, mert ha még öt hónapig szol-

gálatban hagyják, nagyobb nyugdíj járt volna neki. Epen e miatt löt-fut. Emlékszel a fiatalabb Kardosra? Titkár volt a közlekedésnél. Az sem jött jobban és most mint napidizást fogadták vissza. «Szia barátom, — mondtak nekem az osztálytanácsos, — hát azért bocsanunk mi színelnek egy csomó kiképzett hivatalnokot, hogy aztán ne azokat, hanem ott fogadjuk föl napidizásunk? Mindig gondoskodunk ilyen készletőr.» Es hogy azt is meghallhatam, Peteridnek köszönhetem, a ki annyit jart az ablaknál el, mikor jogsz volt. Hogy ne emlékeznel rá, balkezről rokona a főispánnak. Ismetelt majd minden osztályt az iskolában, s ven gyerek volt, mikor jogsz lett, a bájcsja meg főispán. Lánchordat, most titkár, csupa parfum és pomádé. Meglát az előszobában. «Te vagy Taty Lajos? Mit akarsz? Hogy van Ida e nagysága?» Azután végig nézett rajtam és én a tekintetere feleltem: «Bizonny egy kis állast keresek, és már régven szorongok itt.» — «Oh az bajos, nagyon bajos, de azért nézd rajta, hogy a tanácsos ur elé juss.» Az ina aztán be is jutottott, Peterdi barátom pedig ellúnt. Ennyit végeztem ma.

A plich kemenzéből a szelőhorn kivetele a láng hőssz nyelvet. Feltogatót köszönést toltit ki utána, mintha valami kisebb-ágyut puflantott volna el. A szomorú beszélgetés és félbeszakította. A kis szoba egészen meglétt füsttel és keserűséggel. Az ajtó ki kellett nyitni. A hideg beszuivott, meglobogtatta a petroleum lángját és megrezskettete a két testvert.

Az udvar tulo oldaláról, a hol az ablak világított, moanot, de jökdéví enekes hallatszott.
— Szegények azok is, de mégis van fölöslegük: állandó jökdé. Menyre irgylem őket! — szolt Lajos, az ajtóba állva. — Ah, Ida, ha én is fölötöltátnam a rongyas kabatokat és dörzsölhetném a mocskot a ruhákból! Ha nem kellene az emberek ostromolnom, hogy próbáljak meg, vegyék hasznomat. Tudom ezt és azt, sok évig törtém magamat, a mig megtanultam. Legyetek olyan kegyesek, olyan irgalmasok, vegyék hasznomat, hogy ehsek. Nekem is van fejem, mely lótt a törökökben, hogy megtömetem valamivel. Hat azt akarjátok, hogy széltölessantsam, mert már nem tud hova lehajlani, a hol megpihenhesen.

— Lajos, Lajos! — kiáltott frájadalomban elakadt hangon Ida, és bevonta a szobába bájtyát, az ajtót pedig betette.
— Hadd szikozódjam, ez az én dalom. Nem könnyit rajtam, de jobban eltölt s akkor azt hiszem, hogy elég súlyos vagyok, törni és zuzni.

Lajos rácsapott ökövel az asztalra s oda vette magát mellé a székre.
— Már egy éve tart ez így és nem tudhatom, mikor végződik. Ki ismer engem? Van-e nekem valakim? Hova forduljak? Ismeretlen vagyok. Ki lehet olyan nagylelkű, hogy megpróbálja, ereke valamit, mikor oly nagyon sok, a kiról barsányan hirdetik, hogy ennek kell jónak lenni. A pcesetés bizonyítványokat elüti egy novgyer. Nem magáért lehet valami az ember, hanem az apaéért, az aya-

1888
egy itter
előtt rá
lyekbe
az egyik
sége
sőbb pe
sem é
utazásit
hagyt

egy itteni kitűző forrásból válaszolnak és mindenekelőtt rámutatnak azokra az ellenmondásokra, amelyek az emittet lap minduntalan keveredik. Így az egyik helyen azt állítja, hogy a herceg, jelöltisége érdekében több európai udvarnál intrigált, később pedig azt mondja, hogy a fejedelem senkivel sem értekezett, és elhatározásáról, egész elutasításáig az egész világot bizonytalanságban hagyta. Ezen így áll a dolog azzal az állítással is, mely szerint a herceg 1886 novemberében elősegítette Sándor fejedelem bukását, a ki tudvalevőleg még 1886. augusztus havában beadta lemondását. Arra a titkos találkozásra vonatkozólag, mely állítólag a fejedelem és a párisi grófközött történt, egész biztosan kijelentik, hogy az tényleg soha sem történt meg, és hogy a párisi gróf határozatlan lebeszélte unokáncsótát a bolgár fejedelmi trón elfoglalására. Azt is nagyon bajos elhinni, hogy a párisi gróf Bulgáriában intrikált, mikor még otthon sem tudott a koronára való igényei érdekében intrikálni, ő, a ki bizonyára semmi olyat nem támogatna, a mi Országosvágyával ellentétes, és a mi az ő 6 nemzeti érzelmet, Franciaországban csorbát ejthetne. Ep így áll a dolog azzal az állítással is, hogy Grenaud gróf a párisi gróf küldte a fejedelehez Grenaud gróf a párisi grófnak nem áll valamivel rendkívüli kegyében, ő szavoyai születésű és így csak 1860 óta francia és ennek következtében semmi hagyományos viszonyban nem áll az Orleans házhoz, melynek választása egy úgynevezett eszleges királyválasztásánál kétségkívül mérsékelten volt.

magát, arra vall, hogy Orszóságot meg akarják féltetni, hogy Boszniát s Hercegovinát illetőleg engedelményt csikarjanak ki.

Pétóvári, jan. 4. (Az Egyetértés távirata.) Ha Németország és Országosvágy között kérdésben teljes szolidaritás érhető el, — ugymond a Novoje Vremja, — akkor már nem kell attól tartani, hogy Németország nem járjon ki Ausztria-Magyarország egyenes, kategorikus nyilatkozatra birni. Koburg herceg lemondása, így vélekednek más lapok, mit sem ér, ha nincs rá tényleges bizonyíték, hogy a hatalmak határozottan megtartják a nemzetközi szerződéseket. Országosvágy programja, — mondja a Sztet — a béltelgi szétszórása Ausztria-Magyarországra és Országosvágy közelében meggyezése áll.

Páris, jan. 4. (Az Egyetértés távirata.) A «Figaro» a következőket jelenti: Sadenberg, a párisi német konzulátus újonnan kinevezett követéségi tanácsosa, a mullok hírhatalmát von Bismarcknál és aggodalmát fejezte ki az iparra és kereskedelemre vonatkozólag, mire a kancellár így válaszolt: «Ne engedje magát megzavartatni.» S azután így folytatta tovább: «Elvégre is csak tán fél fognak hagnyi a francia készüldésekre vonatkozó örökös interpellálással. Németország csak egytől lehet tartania, s ez az, hogy egyszerre két, sőt három oldalon kell magat védenie a nem várt és jogtalan támadás ellen. A béke legbiztosabb garanciája a Lebel-féle fegyver lópóra, mely egy bizonyos idő múlva elveszti erejét.

tegnapi lapokban azon bizonyos «nem» szöveks kimaradásra vonatkozólag előadott tényekről nem helyreigazított igényel. A hivatalos nyomozás ugyanis kiderítette, hogy 1. évi január 1-én 3 óra 25 perczkor a Correspondenz-Bureau Wien» címre alatt (egyszermind Páris, London és Berlin részéről) feladott egy távirat, mely a miniszterelnök új félti válaszbeszédét kivonatban tartalmazza és a melyben a «nem» szöveks bent volt a következő szerkezettel: «er anschliesse sich nicht Jenen, die Kriegesgefahr unmittelbar bevorstehend erblicken.» — Később és pedig este 6 óra 30 perczkor ugyancsak a «Correspondenz-Bureau Wien» cím alatt egy második távirat adott fel, mely a miniszterelnök ezen beszédét egész terjedelmében közli; ebből, illetve a feladott 1088 szó tartalmából éppen az az «nem» szöveks maradt ki. Ezek szerint az első távirat, mely bár kivonatban, de a «nem» szöveksével helyesen volt adva, örökké előbb érkezett Bécsbe, mint a hibás szöveg. Egyébiránt bár a táviratok továbbításánál csontkias a legnagyobb pontosság mellett is megfoghatók báhol a világ, miként ezt nem egy példa bizonyítja, mégis tekintettel a jelen eszt speciális következményekre és a kellő gondossággal megővésének érdekében a későbbi hibák elkerülése végett a szöveks alól a közmunka- és közlekedésügyi miniszter rendelkezése felfüggesztettek és ellenük a fejelelmi eljárás fogantatott.

— **A budapesti gázgyár a világság terjesztésében** egy idő óta meg-zint érdemeket szerzett. Móta a hideg beállott, a gázvilágításban olyan miniszriki töltöttek ki, hogy az eskutyagnak kétséget kell támasztanunk az iránt, hogy a gyár vezetésében, mely a közönség rovására adja részvényesének a busz oszteleket, van-e csak árnyéka az azoknak a technikai ismereteknek, melyek ilyen vállalat vezetéséhez szükségesek. Nem okozzuk a gázgyárt azert, hogy imitt-amott befagynak a gázórák s a gázvilágítás felmondja a szolgálatot, de már azt, hogy nem tud, vagy nem akar segíteni a bajokon, gyámoltalanságának kell beszámolnunk. Teljes öt napja, hogy szerkesztőségünkben lehetetlen a gázvilágítás; azóta a gázgyár emberei mindennap experimentálnak, furnak-faragnak a gázórán, de nincs látszaja munkájoknak, mert a gázgyár mérnökei — pedig diplomás emberek, mert tudnak a technikai tudományok ama magaslatára jutni, hogy munkáissáikkal megadják az utasításokat, hogy mi módon segítsenek a türeltelenné vált bajon. Különbönek nemcsak az Egyetértés bajokon, gyámoltalanságának kell beszámolnunk. Teljes öt napja, hogy a gáz-műzéria miatt, a központi egyetemen, több magán és középületben az egyiptomi sütéségszéklete meg magat, utolsó reményünknek nem marad egyéb hátra, mint küllőtlősséggel felkérni a gázgyár mérnökeit, hogy adják vissza diplomájukat annak a kütől kaptak.

UJDONSÁGOK

— Jan. 4.

T. ELŐFIZETŐINKNEK! A múlt heti forgalmi akadémiaok következtében a lapok közbizottsága a vidék legtöbb városában késedelmet szenvedett. Mivel t. előfizetőink köréből több olyan felajánlás érkezett hozzánk, hogy a lap nem érkezett meg, azonban bizonyos, hogy a legtöbb esetben, bár alkove, mégis rendeltetési helyre jutott, e felajánlásokat egyelőre nem vehettük figyelembe. Felkérjük emelvény azokat a t. előfizetőinket, kik egyes számokat még most sem kaptak meg, hogy azok pótlóhatása végett levelező-lapra volnák az illető lapok kelte tudatni sziveskedjenek.

A nemzeti múzeum és az orsz. képtár

— A nemzeti múzeum és az orsz. képtár Tréfort miniszter által kiküldött vizsgáló bizottság a múzeum helyiségében ma délután 6 órakor ülést tartott, melyben Berzevics államtitkár, Szalay Imre miniszteri osztálytanácsos, Babics Zsigmond kassai püspök, Radvanszky Béla báró, Ráth György, Lipthay Béla báró, Pulszky Ferenc és Hampel József vettek részt. Az ülésben Berzevics államtitkár előadta a jegyzőkönyvet dr. Peregriny János fországszűlési gyorsíró vezette. A bizottság mint már megtört, utjabban a végül tilt össze, hogy a nemzeti múzeum terjedése és kezelése tárgyában részletes javaslatot dolgozzon ki és terjesztse a kultuszminiszter elé. A mai ülésen tájékoztató beszédet mondott elhatározta, hogy a nemzeti múzeum és az orsz. képtárban tényleg kivétel ügykezelésről meggyőződés szeresnek s a végül az egyes osztályokról irásbeli jelentéseket kérnek be, melyek sokszorosítása szótosanak a bizottság tagjai közt. Ezek tanulmányozása után pedig helyszíni szemlét is tartanak az egyes osztályok ért. E határozat után az ülés esti 8 óráig végzett ért. A legközelebbi ülés a jövő hét vége felé lesz.

A tábori posta igazgatójává, mint pozsonyi levelezőnek írja, Schöplán János pozsonyi posta- és táviratigazgatósági titkár nevezetik ki. Az új tábori postai igazgató kinevezési okmányát a miniszterintézet ma kapta meg. Eddig a tábori posta igazgatója Nádor Vincze, a közmunka- és közlekedésügyi miniszterium postai tábori igazgatója volt, ki e minőségben vett részt a boszniai okkupációban.

Grókor a közpész hajó, a «Castellidoro», Caprera szigeténél hirtelen sérült szelvedett és oldalt akart kivezni. Ennek következtében az utána ment «Palastro», nem kapván meg a szabályszerű figyelmeztetőt, teljes erővel neki ment a Castellidoronak. Az összeütközés igen erős volt s minikélt hajó súlyosan megsérült. Az igazoltóság rendkívül nagy volt a vesztésben forogó hajónak. A vizsgálat kiderítette, hogy a felelősség sulya a «Castellidoro» kapitányán van.

Stiglitz báró milliót. Par évvel ezelőtt hall meg Országosvágyban bár Stiglitz a többszörös milliómos, ki Magyarországból származott északra s így sokan vélik magokat örökösének. Eddig is többen keresték az örökséget, többen költöttek az utánjárásra s az örökség keresők nem igen tudtak felvilágosításához jutni, hogy a hagyatékok ügye tulajdonképen hogy áll. Most egy hivatalos közlés sok szép reménynek vet véget, mert meg van az, a mire nem számítottak a velt örökösök, a végrendelet. Stiglitz Sándor báró egész hagyatékáról végrendeletig intézkedett. Végrendelete az illetékes orosz bíróság által jogervényesen ismertetett el. A végrendeletben megnevezett örökösök és hagyományosok személye és tartózkodási helye ismeretes, azok mindannyian ügyeikre nézve már ki vannak elölve és a hagyatéki jogosítottak között már teljesen fel van osztva. Az orosz törvények a köteles rész és a szükség örökösök intézményét nem ismerve, a nevezett örökösök egész vagyontól szabadon rendelkezhetik és oly személyek, kiknek igénye nem a végrendeletben alapszik, annak hagyatékaikoz igényt még azon esetben sem tarthatnak, ha a nevezett örökösökkel rokonsági viszonyban állottak volna is.

Károly Lajos főherceg keleti utazása. Mint annak idején jelentették, Károly Lajos főherceg nevével, Mária Terézia főhercegnővel, e hóban megkezdendő mély havi keleti útra készül, melyre az előkészületek már meg is lettek. Ezt az utazást a főhercegi pár bizonyítatlan időre elhalasztotta. Az elhalasztás oka az, hogy a Nilus kőrözése az idő szerint az egészségügyi viszonyok nagyon kedvezőtlenek.

A vasúti forgalmi akadályok miatt a vonatok még mindig kisebb-nagyobb késésekkel közlekednek. Így a m. kir. államvasutak vonatai az utolsó 24 óra alatt 1-2 órával később érkeztek a fővárosba. Ma már az aradi vonal is megérkezett 4 órával később. — A déli vasúton a pálya egészen szabad. A pragerhofti vonat tegnap este 11 órakor 2 órával később megérkezett a budai pályaudvarba, honnan a m. államvasutak központi pályaházába 1 órával később érkezett be. A nagy-kiszáraz személyvonat egész váratlanul tegnap éjjel 12 óra tájban érkezett meg. A vonatoknak bizonytalan időben érkezése folytán az érkező közönség az állomások sok kellemetlenégek van kivéve, mert nem találunk elég bérkocsit, azért a rendőrség telefon útján esztől-estére bérkocsit rendel. — Az osztrák-magyar államvasutak társaság igazgatósága a következőkért érte: A fővonalon a hóellátási munkálatok serényen folytattak és dacára, hogy újabb hófúvások álltak be, a temesvári-szegedi vonalon, az eddig beszünteltve volt 421. és 422. sz. omnibusz-vonatok ismét forgalomba helyezték. A helyi érdekű vasutak közül a völkéremény-borsányi vonalon, a nyírádvölgyi vasúton pedig a tömegnyári-vonalon szakszakos nyitástól meg a forgalom; a nyírádvölgyi vonalon nyírábélcei szakaszán, valamint a nyírádvölgyi vonalon a forgalom még szünetel ugyan, azok szabadba tétele azonban közeli kitárába helyezhető. A lovíharok Amerikában is dühöngnek. Mint New-Yorkból és hó 3-ikáról táviratozzak, Amerikában a hófúvások több vasúti szerencsétlenségeket okoztak. Így Kentucky államban két személyvonat összeütközött, mely alkalommal 11 ember meghalt, husz pedig megsebesült. Az egyik vonat betrekkelt a hóban s úgy érte utól a másik. Marylandban, Pennsylvaniaiban pedig egy tehervonat alközött össze egy személyvonattal, mely utóbbinak a utasa vesztette életét.

Stiglitz báró milliót. Par évvel ezelőtt hall meg Országosvágyban bár Stiglitz a többszörös milliómos, ki Magyarországból származott északra s így sokan vélik magokat örökösének. Eddig is többen keresték az örökséget, többen költöttek az utánjárásra s az örökség keresők nem igen tudtak felvilágosításához jutni, hogy a hagyatékok ügye tulajdonképen hogy áll. Most egy hivatalos közlés sok szép reménynek vet véget, mert meg van az, a mire nem számítottak a velt örökösök, a végrendelet. Stiglitz Sándor báró egész hagyatékáról végrendeletig intézkedett. Végrendelete az illetékes orosz bíróság által jogervényesen ismertetett el. A végrendeletben megnevezett örökösök és hagyományosok személye és tartózkodási helye ismeretes, azok mindannyian ügyeikre nézve már ki vannak elölve és a hagyatéki jogosítottak között már teljesen fel van osztva. Az orosz törvények a köteles rész és a szükség örökösök intézményét nem ismerve, a nevezett örökösök egész vagyontól szabadon rendelkezhetik és oly személyek, kiknek igénye nem a végrendeletben alapszik, annak hagyatékaikoz igényt még azon esetben sem tarthatnak, ha a nevezett örökösökkel rokonsági viszonyban állottak volna is.

Stiglitz báró milliót. Par évvel ezelőtt hall meg Országosvágyban bár Stiglitz a többszörös milliómos, ki Magyarországból származott északra s így sokan vélik magokat örökösének. Eddig is többen keresték az örökséget, többen költöttek az utánjárásra s az örökség keresők nem igen tudtak felvilágosításához jutni, hogy a hagyatékok ügye tulajdonképen hogy áll. Most egy hivatalos közlés sok szép reménynek vet véget, mert meg van az, a mire nem számítottak a velt örökösök, a végrendelet. Stiglitz Sándor báró egész hagyatékáról végrendeletig intézkedett. Végrendelete az illetékes orosz bíróság által jogervényesen ismertetett el. A végrendeletben megnevezett örökösök és hagyományosok személye és tartózkodási helye ismeretes, azok mindannyian ügyeikre nézve már ki vannak elölve és a hagyatéki jogosítottak között már teljesen fel van osztva. Az orosz törvények a köteles rész és a szükség örökösök intézményét nem ismerve, a nevezett örökösök egész vagyontól szabadon rendelkezhetik és oly személyek, kiknek igénye nem a végrendeletben alapszik, annak hagyatékaikoz igényt még azon esetben sem tarthatnak, ha a nevezett örökösökkel rokonsági viszonyban állottak volna is.

Stiglitz báró milliót. Par évvel ezelőtt hall meg Országosvágyban bár Stiglitz a többszörös milliómos, ki Magyarországból származott északra s így sokan vélik magokat örökösének. Eddig is többen keresték az örökséget, többen költöttek az utánjárásra s az örökség keresők nem igen tudtak felvilágosításához jutni, hogy a hagyatékok ügye tulajdonképen hogy áll. Most egy hivatalos közlés sok szép reménynek vet véget, mert meg van az, a mire nem számítottak a velt örökösök, a végrendelet. Stiglitz Sándor báró egész hagyatékáról végrendeletig intézkedett. Végrendelete az illetékes orosz bíróság által jogervényesen ismertetett el. A végrendeletben megnevezett örökösök és hagyományosok személye és tartózkodási helye ismeretes, azok mindannyian ügyeikre nézve már ki vannak elölve és a hagyatéki jogosítottak között már teljesen fel van osztva. Az orosz törvények a köteles rész és a szükség örökösök intézményét nem ismerve, a nevezett örökösök egész vagyontól szabadon rendelkezhetik és oly személyek, kiknek igénye nem a végrendeletben alapszik, annak hagyatékaikoz igényt még azon esetben sem tarthatnak, ha a nevezett örökösökkel rokonsági viszonyban állottak volna is.

A francia nemet határvilágossá gessebbüljének, Wagnep hadnagyának, kinek ezomjárt Kaufmann német katoná-kereztől löte, a francia kormány, mint Párisból táviratozzak, — a bebeszéltem adományszóla.

Uj Lataun Lujza. Auvergne-ben egy új csodalevő sziz létezik, a ki Lataun Lujza példájára ányep-najokon vért izzad és jövedelmét m.n.d. az új szent egy Huppette nővér nevű irgalmas apóca, a ki oly borzalm kinezésű szokott lenni extazisában, hogy a gyermek halálra rémülnek láttára. Auvergne-t az idegenek meglehetősen látogatták, móta a vért izzadó apóca ott fellélt.

Afrika keresztil. A Voss. Ztg értesítése szerint legutóbb ismét sikerült egy expedíciának Afrika belsejébe áthalatni. Emelgido Capello spanjol tenyész hájkapitány ugyanis Saint Paul de Loandából nyolcz hónyári keszves barangoló után Mozambiquába érkezett. 120 tagú kísáretből utközben 60 ember pusztult el és megmaradt csak a kapitány és néhány kiser.

Stiglitz báró milliót. Par évvel ezelőtt hall meg Országosvágyban bár Stiglitz a többszörös milliómos, ki Magyarországból származott északra s így sokan vélik magokat örökösének. Eddig is többen keresték az örökséget, többen költöttek az utánjárásra s az örökség keresők nem igen tudtak felvilágosításához jutni, hogy a hagyatékok ügye tulajdonképen hogy áll. Most egy hivatalos közlés sok szép reménynek vet véget, mert meg van az, a mire nem számítottak a velt örökösök, a végrendelet. Stiglitz Sándor báró egész hagyatékáról végrendeletig intézkedett. Végrendelete az illetékes orosz bíróság által jogervényesen ismertetett el. A végrendeletben megnevezett örökösök és hagyományosok személye és tartózkodási helye ismeretes, azok mindannyian ügyeikre nézve már ki vannak elölve és a hagyatéki jogosítottak között már teljesen fel van osztva. Az orosz törvények a köteles rész és a szükség örökösök intézményét nem ismerve, a nevezett örökösök egész vagyontól szabadon rendelkezhetik és oly személyek, kiknek igénye nem a végrendeletben alapszik, annak hagyatékaikoz igényt még azon esetben sem tarthatnak, ha a nevezett örökösökkel rokonsági viszonyban állottak volna is.

Stiglitz báró milliót. Par évvel ezelőtt hall meg Országosvágyban bár Stiglitz a többszörös milliómos, ki Magyarországból származott északra s így sokan vélik magokat örökösének. Eddig is többen keresték az örökséget, többen költöttek az utánjárásra s az örökség keresők nem igen tudtak felvilágosításához jutni, hogy a hagyatékok ügye tulajdonképen hogy áll. Most egy hivatalos közlés sok szép reménynek vet véget, mert meg van az, a mire nem számítottak a velt örökösök, a végrendelet. Stiglitz Sándor báró egész hagyatékáról végrendeletig intézkedett. Végrendelete az illetékes orosz bíróság által jogervényesen ismertetett el. A végrendeletben megnevezett örökösök és hagyományosok személye és tartózkodási helye ismeretes, azok mindannyian ügyeikre nézve már ki vannak elölve és a hagyatéki jogosítottak között már teljesen fel van osztva. Az orosz törvények a köteles rész és a szükség örökösök intézményét nem ismerve, a nevezett örökösök egész vagyontól szabadon rendelkezhetik és oly személyek, kiknek igénye nem a végrendeletben alapszik, annak hagyatékaikoz igényt még azon esetben sem tarthatnak, ha a nevezett örökösökkel rokonsági viszonyban állottak volna is.

Stiglitz báró milliót. Par évvel ezelőtt hall meg Országosvágyban bár Stiglitz a többszörös milliómos, ki Magyarországból származott északra s így sokan vélik magokat örökösének. Eddig is többen keresték az örökséget, többen költöttek az utánjárásra s az örökség keresők nem igen tudtak felvilágosításához jutni, hogy a hagyatékok ügye tulajdonképen hogy áll. Most egy hivatalos közlés sok szép reménynek vet véget, mert meg van az, a mire nem számítottak a velt örökösök, a végrendelet. Stiglitz Sándor báró egész hagyatékáról végrendeletig intézkedett. Végrendelete az illetékes orosz bíróság által jogervényesen ismertetett el. A végrendeletben megnevezett örökösök és hagyományosok személye és tartózkodási helye ismeretes, azok mindannyian ügyeikre nézve már ki vannak elölve és a hagyatéki jogosítottak között már teljesen fel van osztva. Az orosz törvények a köteles rész és a szükség örökösök intézményét nem ismerve, a nevezett örökösök egész vagyontól szabadon rendelkezhetik és oly személyek, kiknek igénye nem a végrendeletben alapszik, annak hagyatékaikoz igényt még azon esetben sem tarthatnak, ha a nevezett örökösökkel rokonsági viszonyban állottak volna is.

Stiglitz báró milliót. Par évvel ezelőtt hall meg Országosvágyban bár Stiglitz a többszörös milliómos, ki Magyarországból származott északra s így sokan vélik magokat örökösének. Eddig is többen keresték az örökséget, többen költöttek az utánjárásra s az örökség keresők nem igen tudtak felvilágosításához jutni, hogy a hagyatékok ügye tulajdonképen hogy áll. Most egy hivatalos közlés sok szép reménynek vet véget, mert meg van az, a mire nem számítottak a velt örökösök, a végrendelet. Stiglitz Sándor báró egész hagyatékáról végrendeletig intézkedett. Végrendelete az illetékes orosz bíróság által jogervényesen ismertetett el. A végrendeletben megnevezett örökösök és hagyományosok személye és tartózkodási helye ismeretes, azok mindannyian ügyeikre nézve már ki vannak elölve és a hagyatéki jogosítottak között már teljesen fel van osztva. Az orosz törvények a köteles rész és a szükség örökösök intézményét nem ismerve, a nevezett örökösök egész vagyontól szabadon rendelkezhetik és oly személyek, kiknek igénye nem a végrendeletben alapszik, annak hagyatékaikoz igényt még azon esetben sem tarthatnak, ha a nevezett örökösökkel rokonsági viszonyban állottak volna is.

fiáért, a pártfogójáért. Mennyi papírsárkány, mely szállni képtelen, de föltregetik!

— Lajos, még soha ilyen ingerült nem voltál. — Nem szenvedünk-e napról-napra többet? — kérdezte a fiatal ember, süeten maga elé bámulva.

A szobába beáradt hideg és nyirkos levegő lidét elfojtotta, köhögni kezdett és szemét törülte.

— Ida — szólalt meg ismét Lajos — egészen idegenek vagyunk ebben a nyárvarosban, itt élvesztetünk. Nem lesz belőlünk semmi segítség nélkül. Semmi? — ismétlé keserűn. — Nyomorultak és isten tudja, hogy mi leszünk. Jól van, hát nekem mindegy. Nekem már nincs ügy se becsavágyam, nekem a mindennapi kenyér kell, de te Ida, te! Mi lesz veled édes hugom? Ez kinez engem. Elpusztít a nyomorság. Egy szegény lehetetlen lidé! Soha nem menni sehova, bezárkózni egy odába, nehogy valaki meglásson, a ki előbb ismert. Nem találkoznai senkivel, a kivel jól esnék váltani egy szót. Nem élni, csak szenvedni! Mi lesz ennek vége?

EGY HALOTT TÖRTENETE.

— REGÉNY. —

Írta: MARIA CORELLI.

MÁSODIK RÉSZ.

— Szivesen! mondám gunyolódó mosollyal, mitallt egy kéznözduzzalát énemiottam a többi vendék heves felkiáltásait, kiket ez az újabb támadás megbortáncolatott. — Nagyon szivesen, caro signor! De bocssáson meg, ha nem tudom megérteni, hogy miért tekint magat olyanak, a kin méltatlanság esett. Az a hólyg, a ki most az én jegyesem, a legesekélybél vonzalmat sem táplálja ön iránt — maga mondta ez nekem. Ha egyáltalában lett volna ön iránt ilyen érzelmek, talán visszavonnult volna. De úgy, a mint a dolog tényleg áll, mit vételtem ön ellen?

Felhaborodott kiáltások szakították félbe.

— Szegyeje magát, Ferrari! kiáltott fél Gualdro. — A gróf úgy beszél, mint gentleman és a becsület embere. Ha én az ő helyébe volnék, egyetlen magyarázó szavam sem lenne az ő számbán. Nem bocsátkoznám le annyira, hogy még szóba is álljak önnel. Nem én!

— Én sem! — szólt ridegen a herceg. — Én sem! mondta rá Freccia.

— Ferrari bizonyosan rá fogja magát szólni a tisztességes megkövetésre, mondá Luziano Salustri. Színet következett. Mindenki buzianos aggodalommal tekintett Ferraria. A kijózan jelenet hideg zuhanynál is hathatosabban rázólanította az egész társaságot. Ferrarinak az arca egyre fakóbbá lett, még ajka is kísértetiesen kékre változott.

Keserű megvetéssel kacagott, s szemében a tet-hetetlen bosszu dühével közeledve hozzám, mely hangon, mondá:

— Ön mondja azt, ön, hogy ő sohasem vonzódot hozzám, ön! és én kövessém meg ön? Tolvaj! gyáva! áruló! fogja ezt a megkövetést!

S tenyerével oly hevesen ütött az arczomra, hogy a gyémánt gyűrű, mely az ujján volt (az én gyűrűm!) megverezte a csudom. Általános dühös felkiáltás hangzott el. Hofordultam d'Avencourt marquiszhoz.

— Erre csak egy válasz lehetséges, mondám hideg egykedvűséggel. Signor Ferrari maga okozta magának. Marquis ur, megisztele azzal, hogy kezébe veszi ügyemet?

A marquis meghajította magát.

— Szerencsémnek fogom tartani.

Ferrari téveteven nézett körül egy pillanatig s aztán azt mondá:

— Freccia, akar-e segédem lenni?

Freccia vállat vont.

— Már megböccsáson, mondá, — de a lelkiismeretem nem engedi, hogy egy olyan ügygyel azonosítsam magammat, a melyen az ön, caro mio! De nagyon szivesen csatlakoznám d'Avencourt marquiszhoz, ha a gróf megengedné.

A marquis szivesen fogadta az ajánkozást, s a két segéd mindjárt komoly beszélgetésbe böccsálok-

zott. Ferrari most egykori barátjához, Hamal kapitányhoz fordult, ki ép úgy visszautasította a segédkezést, mint a társaság minden más tagja is. Ferrari sértődötten, sebzett húsággal harapdálta ajkát s nyilván nem tudta, hogy mivel legyen, midőn a marquis fagyos udvariassággal közeledett hozzá s halkán mondott neki valami tanácsot. Legálább ezt kellett hinnem, mert Ferrari, pár pillanattal beszélgetés után hirtelen megfordult s egyetlen szó vagy tekintet nélkül távozott.

— Én pedig megérintettem a Vincenzo vállát, ki parancsomból híven mozdulatlanul, habár bámulva nézte a történetek, s a fülebe suttant:

— Menjén utána, de úgy, hogy ő ne lássa.

Vincenzo olyan gyorsasággal engedelmesskedett, hogy Ferrari mögött még állt zárult be az ajtó, midőn már ő is eltűnt. d'Avencourt marquis most oda jött hozzám.

— Ellenfele segédetek ment keresni, mondá. — A semmit láthatna, itt senki sem akarta pártját fogni. Szerencsétlen egy ügy.

— Valóban azt! mondá Hamal.

— A mi engem illet, szólt Marina herceg, — csodálom, hogy a mi nem barátunk hogyan lehetett oly elnéző e fiatal széhháival szemben. Nyelvésege valóban kiállhatatlan!

Hasonló megjegyzéseket tettek a többiek is, mindnyájan be akarván bizonyítani, hogy mennyire teljesen az én részemen vannak. En azonban hallgatag maradtam, nehogy elurjúlam azon való örömmel, hogy tervem ilyen tökéletesen sikerült.

— Elvárva az ellenfél segédét, a kik itt fognak bennünk találni, szólt d'Avencourt marquis, az órájára tekintve, — Freccia és én már meg is állapodtunk egy s más pontra nézve. Most éjféle jár az idő. Azt ajánljuk, hogy az ügy reggel hat óra intézéssek el. Beleegyeznek?

Meghajítottam magamat.

— Mint sértelt félnek, ön a fegyver-választás joga. Legyen tehát...?

Pisztyoly, mondám röviden.

— Helyesen! A párbaj színhelyét legjobbnak talánók a Casa Ghrlande és a Romani-villa közt levő csendes és ügyszólán zárt területet, a menyinyáran arra senki sem jár.

— Ismét meghajítottam magamat.

— Tehát, idő: pont hat óra, fegyver: pisztoly, a távolásig pedig az ellenfél segédeivel közösen lesz megállapítandó.

Kijelentettem, hogy teljesen meg vagyok elégedve ezzel a rendelkezéssel és kezét szorítottam szeretelmelleg segédemmel. Azután mosolyogva néztem a társaság többi tagjainak zavart arcára.

— Uraim, mondám, — mulatságunk kellemetlen módon szakadt félbe; a mit én nagyon szándok — annyival inkább, mert kénytelen vagyok most önököt elvárni. Fogadják köszönetemet megjelenésükért és irántam tanúsított barátságukért! Nem hiszem, hogy utolazok volt most szerencsém, önök vendégeimül tisztelhetni; de ha úgy lenne, mindenesetre kellemes emléket viszek magammal önököt a más világra! Ha ellenben tudlém a holnapi reggeli viadalt, reményem, hogy mindnyójakat vi-

szontlátom lakodalmomon, a mikor aztán vidámságunkat semmi sem fogja megzavarni!

Köröm csoportosultak, melyeken szorongatva kezemet és osztalán rokonszenvűről biztosítva, mindannyian, különösen pedig a herceg, ki — mondá — még segédnek is kész lett volna ajánlkozni, ha fiatalabb nem vállalkozna volna rá. Végre aztán elmenekültem tőlük s behuzódtam szobám csendjébe. Egy óránd tovább ültem itt. Vincenzót várva, a ki Ferrari után küldtem. Hallottam a ketésével, hármással távozó vendégek lépteit, halottan a marquis és Freccia nyugodt hangját, a mint fekete kávév rendelték maguknak egy külön szobába, hol az ellenfél segédét voltak bevárndók, s hallottam olykor az asztalt levezető pinczerek élénk beszélgetését, mely természetesen a lakomán történetre vonatkozott — e lakomán, melynek, bár rajtam kívül senki sem tudta, meghívott vendége volt a halál.

Tizenhárom az asztalnál! Egy köztök áruló s meg kell halnia. Jól tudtam én, hogy ki az az egy. Saját személynem nézve semmiféle bajsejtellem nem bántott. Nem fogok eleni — az én időm még nem érkezett el! Nem! A végtetnek meg kell engem tartania, hogy bosszumat végrehajthassam.

Ah, a fájdalomnak mily mérges nyilatát hordja most szívében Ferrari! Milyen volt az arca, mikor azt mondtam neki, hogy Nina sohasem táplált iránta vonzalmat! Szegény nyomorult! Szinte megszántam, miattal gyötrelmélen édeletem. Úgy szenvedtem, mint a hólyg én szenvedtem; meg van csavva, mint én voltam; és vonagló arcának és testének minden egyes megrázdulása élvezetet szerzett nekem. Életének minden egyes pillanata kinszenvedés most neki. No de vége lesz nem sokára — ennyiben mindenesetre könyöröletes vagyok.

Tollát és papírost vettem elő s néhány végső intézkedést írtam le arra az esetre, ha mégis elmenem. Röviden és határozottan írtam — tudtam, hogy úgy sem lesz rá szükség. Csupán a forma kedvéért tettem. Azután, lepecsételve a levelet, Marina hercegnék czimeztem.

Órára tekintettem. Egy már elmúlt, s Vincenzo még nem jött vissza. Odamentem az ablakhoz, felhuztam a függönyt s nézegettem a holdvilágos éjszakt. Melyeségs csend volt. Nem sokára lágy harangszó hallatszott. Az utcán emberek mutatkoztak, meg-megállva és üdvözölve egymást. Karácsony hajnal!

szert. Nem jött ki senki. Én a fak közé elbujva, lestem, hogy mit csinál. Az ablakokban nem volt világosság — sőt volt az egész ház. Signor Ferrari megint csöngetett, ezután rázni kezdte a rácos kaput, mintha be akarta volna törni. Utóljára kijött, félig öltözötten a szegény öreg Giacomo, lámpással a kezében. Nagyon jódnek látszott és úgy reszkett, hogy a lámpás csak úgy zörgött a kezében.

— A grófnét akarom látni! kiáltott rá a fiatal ur. Az öreg Giacomo pislogott, mint a bagoly és köhögött.

— A grófnét! felelé. — Az elment!

A fiatal ur erre megröghanta Giacomo kiabálva, mint a polyvas zsákok.

— Elment! mondá, örült módjára kiabálva. — Hova? Mondd meg, hova, te vén gazember! te kötni való! Mondd meg, mert kitékerem a nyakadat!

Biz én segítségére siettem volna szegény Giacomo-nak, hanem eccellenza azt parancsolta, hogy meg ne lássanak.

— Bocssáson meg, signor! lehetett az öreg. — Megmondom tisztént. Az Annunziata-kolostorba ment — tiz mérföldnyire van ide — tegnapelőtt utazott el.

Erre signor Ferrari a szerencsétlen öregét olyan erővel dobta el, hogy az összeesett a kövezeten s összetörte a lámpását is. Szívalmasan nyögött az öreg, de a signor nem törődött vele. Azt gondolta, örült volt. «Eredj fekdüni!» kiáltott rá, és aludt — aludt ideletlenül! Az asszonyodnak pedig mond meg, hogy azért voltam itt, hogy megöljem! Atkom erre a háza és minden lakójára!»

És azután olyan rohamosan szaladt ki az utra, hogy csak nehezen bírtam utána menni. Tántorgva haladt azért néhány lépésnyire és egyszerre csak eszméletlenül esett össze.

— Nos, mi történt tovább? Kérdem, a mint Vincenzo megállott.

— Eccellenza, nem hagyhattam ott segédem nélkül. Felhuztam a könyvegemet az ajkamig, a kapalomat meg a szememre nyomtam, hogy rá ne ismerhessem. Azután a közeli forrásból vizet vettem a markomba és az arczomba locsoltam. Nem sokára magához tért s megköszönte a szívesseget. Azt mondta, hogy hirtelen rosszul lett. Azután mohón ivott a forrásból és tovább ment.

És? —

— Kicsi távolból követtem. Signor Ferrari, a városha visszavérte, betéreg egy mellék-utczán kocsnába és két férfial jött ki. Urissan voltak öltözve, de látszott rajtuk, hogy amolyan tönkrement urak. A signor egy darabig beszélgetett velök — nagyon izgatottan. Hogy mit beszéltek azt nem tudom, csak a végét hallottam, hogy az a két ur elváltatta signor Ferrari mellett a segédkezést s mindjárt el is indultak, hogy idejőnének a fogadóba. El is jötték, mert egy félig nyitott ajtón d'Avencourt marquisval láttam őket beszélni.

— És signor Ferrari mit csinált, mikor magára maradt?

(Folytatása következik.)

(Folytatása következik.)

(Folytatása következik.)

(Folytatása következik.)

(Folytatása következik.)

nyire vonatkozólag még tudnivaló, hogy a skupsztinában levő radikálisok klubjában mielőtt értesítkeznének, hogy a pótválasztások a szabadelvű párt javára utótként ki, mely választások kifogástalanul szabályosan alaposan kielégültek, azonnal egyhangúlag elhatározták, hogy Milojkovic belügyminiszternek bizalmatlanságot szavaznak. Tekintettel erre a határozatra, az arra, hogy azt az eredeti feladat, mely szerint a bizalmatlansági szavazatot csak a kormány egy tagja ér, nem az egész miniszteriumra vonatkozik, megfontolták az a megközelítés, hogy az említett bizalmatlansági szavazatot a miniszterium egész helyi politikai elítél, a Riszics-kormány headda lemondását, és az új kormányt a király, a radikálisokk való tanácskozás után, ez utóbbiak köréből alakította meg és a radikális klubban december 30-áról kelt határozata alapján a szabadelvű párttal való fúzió végleg feloszlottak jelentette ki. Híre jár, hogy több szabadelvű képviselő le akarja tenni mandátumát.

KÖZGAZDASÁG.

Bécs, jan. 4. Az osztrák-magyar bank állása december 31-ről: Bankjegyjármó 391.139.000 ft (+ 17.052.000 forint), ezüst 145.138.000 (+ 123.000 ft), arany 70.982.000 (+ 2.702.000 ft), devis-ek 8.205.000 (+ 2.585.000 ft), váltótárca 159.833.000 (+ 14.977.000 ft), lombardizált 25.754.000 (+ 1.575.000 ft), jelzálogkövetésnek 96.703.000 (+ 1.118.000 ft), záloglevél-forgalom 90.037.000 (+ 1.291.000 forint).

Innsbruck, jan. 4. A tartománygyűlés mai ülésében a gabonavámságok súlymértek nem pedig az üzemeltetési szerinti megállapításra irányuló indítványt foglalkoztatták. Parolmi kérésre, Stadler és az előadó szöveget Parolmi kivételre kedvezményeket két a külföldi gabona behozatalára szorult határkereskedelmi érdekekben és az irányban indítványt terjeszt elő. Parolmi indítványhoz, hogy kérdés intézkedés a kormányhoz, létező akadályok, hogy a tisztánmenek, kenyér és sór után külön tartományi vámsok szedessenek. A helyi határozat megjelözi, hogy az utóbbi években ez ügyben folytatott tárgyalások után azon meggyőződés jutott, hogy a török gabonavámok tekintetében nagy mértékű csökkentés járna el és hogy ez iránt sokat beszéljen nem igen tanácsos, ha azokat feltartottak. A tartománygyűlés ennek követelésében elégedik meg azon tárgyalások, melyek most a helyi vámsoknak alávetettek és nem akarja követelni azok kiterjesztését. A török váms ügyis, mely nehezen egyeztethető össze a Magyarországgal kötött vám- és kereskedelmi szerződéssel. A kormány a legkompetensebb oldalról a vámsok ellen emelt kifogásokkal figyelmen kívül hagyta, mivel a bevétel forrás nehezen lenne pótolható. További kiterjesztésnek azonban fokozottabb kifogások válnának, melyek között a legfontosabbak a következők: a) a vámsok kiterjesztése a jelenlegi vámsok fennállását is. Kéri az indítvány mellőzését. Az előadó, tekintettel a helyi törvényhozásra, az indítvány elutasítást kéri. Parolmi kéri a kormányt, hogy a többi indítvány melletti intézést el és visszavonja indítványát. Parolmi indítványát a tartománygyűlés mellőzte.

Páris, jan. 4. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.) **Boulevard-forgalom.** Háromszázalékos francia jaredek 81,40; orosz jaredek 96,80, ottoman bank 509,37, magyar aranyjaredek 80,25. Sziald.)

Az export fejlesztése.

(G.) A mul közgazdasági viszonyaira való vizsgálathozunkban említve volt, hogy a keleti piacok meghódítása érdekében kormányunk kísérletet szándokozik ugyan tenni a keleti expozitúrákkal, azonban ez az osztrákok és a tavolabbi versenytársaknak az export fejlesztése érdekében kijelölt lazus tevékenységükkel szemben, logia lesz elégséges. Ez alkalommal érdekes lesz egy pillantást vetni ama mozgalmakra, melyek a keleti rendszer fejlesztése érdekében legújabbak kivétel kérték a külföldi, hogy ezekből lássuk: mily lassan, mily kevés erővel tudjuk e teren az elérni a külföldi követni a mely közelebb vagyunk ahhoz az időhöz, mikor az iparok érdekeit igazán fejlesztő államok le fognak hennünket szorítani a keleti piacokról is.

A keleti rendszeres fejlesztésére — a kereskedelmi múzeumok létesítése óta kitűnő eszközök közé tartozik a hajóbazarak (szó mintaraktarak) eszméje.

A helyett, hogy a világ minden részében kiltéges bazarakat állítsanak, az ezekkel összekötött ezeli sokkal könnyebben elérhetők a gépjárművek rendszerét kiállítások által, melyek az összes nevezetes kikötőket érinthetik. Az ilyen hajótehat nagyban a tengerparti utazó úgynökök szerepét töltethet be. Amaz összeköttetéseknek fogva, melyek az összes világrészek között innem létesültek, a kiállítás gyűjteményei időről-időre kiegészíthetők s így körülfoghat bizonyos időközökben ismételtetik. Lehetőség volna például a legnevezetesebb ötven kikötőt két év időközben körüljárni, ha egy-egy állomásra átlag tíz napi tartózkodási időt számítottunk. Ha pedig több napi külföldeni ki- és feladattal, az arakut bizonyos rendszer szerint osztályozni lehet. A hajóparatokat ehhez kepest rendszeresen kellene, hogy az elindulás és a megkezdés ideje pontosan be legyen osztva s a kiállítás az ezekkel kellő időben figyelmeztethető legyenek. Az eszméje jó és nevezetes benne csak az, hogy legelőször és legtöbb sikerrel eddig a németek érvényesítették.

A kivétel fejlesztése érdekében a francia kereskedelmi és iparkamarának legutóbbi általános értekezlete kiadványok jelezte meg a következőket: Hazai mintaraktarak kelt létesíteni a külföldi államokban, különösen a kevesebb kikötővel iparral bíró államokban. Külföldön kereskedelmi kamarákat kellene létesíteni.

A kivétel előmozdítása érdekében kiviteli bankok alapítandók.

Fiatal kereskedők ösztönzések segítségével a külföldi közgazdasági viszonyok tanulmányozására küldendők ki.

Tudósító irodák szervezendők.

Javítani a konzultációs szerződést és a konzultációs ellenőrzése s általában a hazai közgazdasági érdekek előmozdítására el fogadandó a kereskedelmi ártatók intézménye.

Anglia egy részében a kereskedelmi utazók kiltépezését és hivatalosk való alkalmazása tételét (nyelv és helyismeretek elsajátítása) követelik.

Franciaországban a gyári szándékú intézmények megszervezését sürgetik s azt javasolják, hogy a nevezetesebb ipari készítményekről tipikus mintákat kell letenni minden konzultációnál.

A brit kereskedelmi kamarák legutóbbi közös értekezlete a következőket kelt: fejleszteni a kereskedelmi nevelést, létesíteni új tartós összeköttetést a kelettel, szialítsuk le a vasúti s a lévélpostát.

A francia kamarák ez évi nagygyűlése a már tavaly felhozott és főmobb emintelt kívánalmak mellett felvett azt kéri, hogy külföldön tartózkodók és közgazdasági tanulmányozókra foglalkozó kereskedők, illetőleg fiatalok, a hadi kötelezettség által mentessék föl.

Londonnak legérdekesebb újításai közé tartozik az export-társaság létesítése, melynek főleg az a célja, hogy a legnevezetesebb termékek cikkeit mintázat egygyűjtve, ezekre megrendeléseket fogadjon el s bizonyos cikkek nagybeművel exportjárt előmozdítsa. Az export-társaság csak a jövő év elején kezd meg működését.

Mint ezekből látszik, a világ termelői államai ma alig foglalkoztatja egyéb, mint a kivitel rendszeres fejlesztésének kérdése. Sok üdvs szembe kerül e tárgyban felszínre, sok fontos kezdeményezés indult meg s ezek sikeres keresztülvételése foglalkoztatja kisebb-nagyobb mértékben a kivitelre termelő körök legnagyobb részét.

Látra van még két fontos kérdés. A konzultációs újraszervezése és a kereskedelmi ártatók kérdése.

A konzultációs ügy módosításával újabb a svájci szövetségi tanács foglalkozott. A szaktisztviselők azt kérték ugyanis, hogy a létező tisztviselők konzulok (Wahlkonsule) mellé szaktisztviselőket is jót dotált segéd személyzet (Beratungskonsul) alkalmazassék. Minden fontosabb konzultációs hivatalát két részre osztandó, legyen egy jogi és adminisztratív osztály, a rendes közigazgatási és képviselői ügyek lebonyolítására és e mellett állítsanak föl minden konzultációnál egy külön kereskedelmi irodát az ország kereskedelmi s főleg kiviteli érdekeinek hatáshoz előmozdítására. A kereskedelmi irodákat föl kellene szervezni mintakörökkel, árjegyzékekkel, kisebb mintaraktarakkal s általában mindazzal, a mivel a hazai ipar s kereskedelm érdekeinek az illető helyen szolgálatot tehet.

Elnökn foglalkoznak ekéredéssel legújabbban Olszországban és Németországban. Itta kereskamarák erre vonatkozólag a külügyminiszter által bekért véleményükben ok nyilatkoznak, hogy külföldi ember, ki a hazai viszonyokat nem ismeri, ne lehessen németalföldi konzul s ez ne lehessen más államnak is a konzulja. Különösen szaktisztviselőket a tisztelt konzulok rendszerével, s ehelyett az az utó, mely szerint eddig előlévő nagy kereskedők viselték a konzuli teendőket, a kiknek sem idejük, sem tehetségük nem volt az a tisztelt járó sokféle feladatnak megfelelni.

A kereskedelmi ártatók pedig nemcsak felügyelet volnának hivatala gyakorlati a konzultációs főnök, hanem az általános külföldi diplomáciai testületében mindazon közgazdasági teendőket végzik, melyek eddig a konzultációs úgynökökre tartoztak s általában hazajük közgazdasági és kiviteli érdekeit képviselnek a külfölddel szemben.

Legújabb biztos forrásból közlik a hírt, hogy a moszkvai és általában az orosz iparosok nagy erőfeszítéseket tesznek a keleti piacok felhívására. Több moszkvai cég Tulcea, Calafat, Galacz és Bukarest városokban mintaraktarakat fog létesíteni.

Vegyük át tudomásul, s ha lehet, ne késlekedjünk a mi export-törekvésünkkel s ne engedjük a mi természetes piacainkat nálunk leggyesebb és mozgóképebb versenytársak által elfoglalni s azt a kis exportképes magyar ipart minden térről leszorítani.

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

Előmozdított engedély. A közmunka és közlekedési miniszter Bartal Aurél damazér-karcsai lakosnak az osztrák-magyar államvasut Galántha állomását Duna-Szerdahelyi vezetendő helyi érdekű vasútvonalára egy évre előmozdítást engedélyt adott.

A magyar postaközvetítőpénztár az új évvel fennállásának harmadik évét közelebb meg. Tegyegyes mikéddé 1888. évi február 1-én kezdte meg, a lezártotól 1887. évi ésszesen huszonegyhármar hónap eredményre tekintet vissza. Ez időszak alatt 910,242 befizetés 5.668,091 ft 97 kr helyezték el a postaközvetítőpénztárnál s 173,891 felmondás alapján 3.581,083 ft 92 kr fizettek vissza. A betétek száma 1887. decz. 31-én 110,939 volt. A betétekételek 96 százaléka a 10 forintos alatti betétszeregre esik. A megkalkulolt tisztálatosság 1887. deczember 31-én elérte a 2.307,458 ft 4 kr, mely összegből 280,450 ft a betétek jaredek-követéséire feltehető értékpapírjainak névértékét képviseli. Ha számításba vesszük még az utólagos bejelentéseket és az 1887. év végén esedékes kamatokat (mintegy 63,000 forint), úgy az 1887. évi záró eredmény szerint eddig tisztán megkalkulolt a postaközvetítőpénztár 2.430.000 ft.

Délmetélt vasúti írtótelek. A gabona stb. szállítása a kötelezforgalom évenkénti kivételése díjazásához 1888. január hó 5-én a III. díjazásbárat 2-ik fizetéshez a IX. pótlék adatik ki, mely **Szültschach** állomás felvételét, továbbá a díjazásbárat határozományok és reesepitatio táblázat készítését tartalmazza. E pótlék példányait a részben vasúti igazgatóságok útján megszerzethetik.

SORSOLÁS.

— Erdélyi földterhermentesítési kötvények. Kiszámlázott az 1887-iki évi december havi sorsolások kihúzott erdélyi földterhermentesítési kötvényeknek.

50 ftos:	1492	2144	2984	3232	4700	7159	7990
8853	11041	11171	13517	14273	14286	15729	15756
16525	16620	17557	18409	18699	21418	22047	22129
22517	22817	22861	0	0	0	0	0
100 ftos:	585	814	1824	2571	3887	4375	4780
6143	6448	6789	7936	8236	8523	8807	8823
10239	11241	11315	11529	11712	12239	12276	12904
13154	13575	14047	14783	15060	15447	16197	16253
16493	16747	16843	16891	17205	18322	19139	19097
20157	20988	21174	21354	21450	21610	21999	22167
22272	22291	22374	22079	23568	23625	25028	26282
26786	28102	28382	28773	29597	29968	32401	32485
33268	33098	34208	34428	34435	35367	35827	36024
36055	36525	36638	37134	37147	38229	38496	38607
39388	39800	39945	40015	40536	41930	42034	42182
42399	42498	43394	43920	43975	45097	45194	45368
45812	45840	46413	46919	46994	47122	47458	48397
48479	48694	49544	49704	49915	52003	52453	52828
52878	52989	53051	53298	53705	53714	54411	55093
55703	55713	55791	55853	55922	57200	57321	60010
61276	61683	62160	62305	62583	63404	63087	63935
64179	64810	65720	66014	66201	66436	66556	66895
67043	67839	68136	68622	69297	69455	69541	70033
70402	70407	70418	71260	71659	72576	72624	73
500 ftos:	119	163	421	761	1050	1104	1198
1242	1571	17711	2405	3424	3789	3975	4163
4730	5014	6478	6698	7436	7796	8597	8611
9532	9714	10462	10573	10659	10670	10691	10688
11215	0	0	0	0	0	0	0
1000 ftos:	298	342	697	1000	1286	1309	2005
2091	2440	2609	3432	3521	3853	3887	3927
4197	4829	5239	5269	5462	5574	5835	6024
6274	6353	6386	6993	7088	7099	7319	7533
7802	8130	8096	9715	10749	10819	11175	11194
11673	11759	12173	12282	12675	13260	13331	13794
13853	14142	14508	15047	15457	15869	17502	17926
17923	18145	18346	18462	18596	18681	18845	19101
19276	19475	19827	20415	20905	20935	21167	21756
22106	22400	22444	22597	22936	22928	23597	23629
24667	25024	26254	26528	26588	26851	26853	27038
27172	27393	27923	28440	28553	29099	29202	29343
29496	29535	29696	29822	29995	30382	30518	30601
30667	30963	31273	31380	31439	31882	32124	32405
32909	32516	32762	32977	33173	33298	33387	0
5000 ftos:	683	880	1281	1529	1627	1825	2409
2909	0	0	0	0	0	0	0
10.000 ftos:	227	826	955	0	0	0	0
A betűsök:	351	5	2650	647	645	4280	1222
sz. 1890	1342	35	100	3716	35	3960	3869
sz. 700	4010	35	100	4075	35	100	17
E fent-írt kötelezvényeket a sorsolástól számlázottól hat hónap múlva a m. kir. államadományi pénztár Budapestben (vár részében) kiltézik, mely pénztár egyzersimind a csak részben kisorsolt feltételek köztélevények kisorsolatlan része felé a megfellelő köztélevényeket kiállítandó. A kisorsolt és már lejárt köztélevények visszafizetését a m. kir. adóhivatal Kolozsvárt bizományi uton szintén							

eszközi. A kisorsolt fentebbi köztélevényeket lezárolniok: a magyar földterhermentesítési Budapestben (V. halványutca 7. sz.) és az osztrák-magyar bank Bécsben.

KERESKEDELEM ÉS TŐZSDE.

A magyar jelzálog hitelbank a mul évben is azon irányhoz ragaszkodott, azon ósvényen haladt, a mely 1881-ben bekövetkezett újalakításokk maga elé tűzött. Az eljert eredmények az általános viszonyok kedvezésénél való dacára kielégők. Az igazgatóság az alapvető feladatok elvégzésén a főszámla zárolásával és kamatmérés közzétételével helytelt. Mindkét feladat közötti közérdeket és ezzel az intézeli feladatok az eddigig meg szélesebb alapot nyert. A tavalyi forgalomban hozott 4 1/2% os záloglevelek az egész éven át állandó rendelkezésnek érveidnek és manapság a legkeresettebb és legkedveltebb tőkebefektetési értékek közé számítottak. Az 1887 év végén összesen mintegy 26 millió forintnyi záloglevél-kölesség volt lebonyolítva. A kommunális kölcsönök állaga szintén érdekesen emelkedett, mert tavaly ismét több magyar és városi köztélevény hozott sít által igen telences összegre. Ruzsá hirtelen kölességek kontraháltak a banknál. Emlékeztetünk a bank a lejáratú éven abban a helyzetben volt, hogy 4 1/2% os nyeresémmékötvényekből továbbá 4 millió forint sorozatot be-császon ki. E kötvényeket a nagy közönség tükeelével egyese előszerezettel és folytán veszi igénybe és a címzelek már klassziorva vannak. A lebonyolított kommunális kölcsönök állaga 1887 decz. 31-én mintegy 28 millió forint volt.

Az 1888-ik évi kereskedelmi politikai program. Az 1888-ik évi kereskedelmi politikai program végzett a Nemzetgyűlésen felvett és a pénzügyminiszter által megfogalmazott tárgyalásokkal feltevételekben szomszédállammal renititük kereskedelmi politikai viszonyokat. Ez évben még több országgal kell ezt a viszonyt rendezni. Svájc s felmondta a kereskedelmi szerződést, mely 1868 óta fennáll. A szerződés megújítása végett már most kellene tárgyalni. Svájc terményeinek, fának és gabonának jelentékeny vevője, ellenben mi meg onnan sok gyártmányt: selyem- és gyapjártást, órákat, pépkéket, sajtot stb. hozatunk. Törökországgal megindítottuk a tárgyalásokat, de akadályok álltak, az albamaradatok. E évben újra folytatjuk. Az illető tárgyalások, mely már a második olvasáson is átesett, Törökország importjának jelentékeny finanszírozás vámoikat biztosít. A Törökország és Románia közt köendő szerződés a mi érdekeinket is elő fogja mozdítani annyiban, hogy a legtöbb kedvezményi viszony következtében, mindazokat az előnyöket, melyeket más országoknak biztosítottak, nekünk is meg kell adniok. Legutóbb a görög parlamentben is tárgyalták a törvényjavaslattal, melyben a gabona, hltévesy vetemények és zöldség végzetlen köztélevények s melynek célja az is, hogy Románia s a Törökország közötti határokon a szabad áru forgalmat, mely Romániahoz való viszonyunkra hatással lesz. Ez évben telik le Spanyolországgal kötött kereskedelmi szerződésünk is. Megújítása aligha fog jelentékeny akadályokba ütközni.

Magyar pénzügyek. Tisza Kálmán a pénzügyminiszterium ideiglenes vezetésével megbízott miniszterelnök mint közöltük, Bécsbe utazott. Bécsi utjának célja első sorban az új véd-törvényvel van kapcsolatban, de egyáltalán az ottani pénzügyekkel is fog érdeklődni. A pénzügyminiszternek feltevése végett, Tiszának effektív 32 millió forintot van szükségem a pénzügyi köztélevények készítésére s 32 millió forintból 5 millió forint összegű papírpajzárak bizományi eladás által realizáltakat is meg még 27 millió kell ezen a címen. Ehhez járul még a közös hadügyminiszternek legutóbb megszavazott összegből a Magyarországra eső mintegy 5 millió forint, ugy, hogy az összes szükséglet 32 millió forintra lehet tenni. A mi a pénzügyi készletek kiegészítését illeti, arról nem igen lehet most szó, hogy a szükséges összeget papírpajzárak kibocsátásával szerezzék meg, mert a papírpajzárak árfolyama nagyon alacsony van, az az az év végéig valószínűleg nem fog emelkedni. Tisza, aki a legújabb feltevéseket a pénzügyi bank 80-84,86-25-ig árszintűt, magy papírpajzárak kibocsátásával eladás által realizáltakat is meg még 27 millió kell ezen a címen. Ehhez járul még a közös hadügyminiszternek legutóbb megszavazott összegből a Magyarországra eső mintegy 5 millió forint, ugy, hogy az összes szükséglet 32 millió forintra lehet tenni. A mi a pénzügyi készletek kiegészítését illeti, arról nem igen lehet most szó, hogy a szükséges összeget papírpajzárak kibocsátásával szerezzék meg, mert a papírpajzárak árfolyama nagyon alacsony van, az az az év végéig valószínűleg nem fog emelkedni. Tisza, aki a legújabb feltevéseket a pénzügyi bank 80-84,86-25-ig árszintűt, magy papírpajzárak kibocsátásával eladás által realizáltakat is meg még 27 millió kell ezen a címen. Ehhez járul még a közös hadügyminiszternek legutóbb megszavazott összegből a Magyarországra eső mintegy 5 millió forint, ugy, hogy az összes szükséglet 32 millió forintra lehet tenni. A mi a pénzügyi készletek kiegészítését illeti, arról nem igen lehet most szó, hogy a szükséges összeget papírpajzárak kibocsátásával szerezzék meg, mert a papírpajzárak árfolyama nagyon alacsony van, az az az év végéig valószínűleg nem fog emelkedni. Tisza, aki a legújabb feltevéseket a pénzügyi bank 80-84,86-25-ig árszintűt, magy papírpajzárak kibocsátásával eladás által realizáltakat is meg még 27 millió kell ezen a címen. Ehhez járul még a közös hadügyminiszternek legutóbb megszavazott összegből a Magyarországra eső mintegy 5 millió forint, ugy, hogy az összes szükséglet 32 millió forintra lehet tenni. A mi a pénzügyi készletek kiegészítését illeti, arról nem igen lehet most szó, hogy a szükséges összeget papírpajzárak kibocsátásával szerezzék meg, mert a papírpajzárak árfolyama nagyon alacsony van, az az az év végéig valószínűleg nem fog emelkedni. Tisza, aki a legújabb feltevéseket a pénzügyi bank 80-84,86-25-ig árszintűt, magy papírpajzárak kibocsátásával eladás által realizáltakat is meg még 27 millió kell ezen a címen. Ehhez járul még a közös hadügyminiszternek legutóbb megszavazott összegből a Magyarországra eső mintegy 5 millió forint, ugy, hogy az összes szükséglet 32 millió forintra lehet tenni. A mi a pénzügyi készletek kiegészítését illeti, arról nem igen lehet most szó, hogy a szükséges összeget papírpajzárak kibocsátásával szerezzék meg, mert a papírpajzárak árfolyama nagyon alacsony van, az az az év végéig valószínűleg nem fog emelkedni. Tisza, aki a legújabb feltevéseket a pénzügyi bank 80-84,86-25-ig árszintűt, magy papírpajzárak kibocsátásával eladás által realizáltakat is meg még 27 millió kell ezen a címen. Ehhez járul még a közös hadügyminiszternek legutóbb megszavazott összegből a Magyarországra eső mintegy 5 millió forint, ugy, hogy az összes szükséglet 32 millió forintra lehet tenni. A mi a pénzügyi készletek kiegészítését illeti, arról nem igen lehet most szó, hogy a szükséges összeget papírpajzárak kibocsátásával szerezzék meg, mert a papírpajzárak árfolyama nagyon alacsony van, az az az év végéig valószínűleg nem fog emelkedni. Tisza, aki a legújabb feltevéseket a pénzügyi bank 80-84,86-25-ig árszintűt, magy papírpajzárak kibocsátásával eladás által realizáltakat is meg még 27 millió kell ezen a címen. Ehhez járul még a közös hadügyminiszternek legutóbb megszavazott összegből a Magyarországra eső mintegy 5 millió forint, ugy, hogy az összes szükséglet 32 millió forintra lehet tenni. A mi a pénzügyi készletek kiegészítését illeti, arról nem igen lehet most szó, hogy a szükséges összeget papírpajzárak kibocsátásával szerezzék meg, mert a papírpajzárak árfolyama nagyon alacsony van, az az az év végéig valószínűleg nem fog emelkedni. Tisza, aki a legújabb feltevéseket a pénzügyi bank 80-84,86-25-ig árszintűt, magy papírpajzárak kibocsátásával eladás által realizáltakat is meg még 27 millió kell ezen a címen. Ehhez járul még a közös hadügyminiszternek legutóbb megszavazott összegből a Magyarországra eső mintegy 5 millió forint, ugy, hogy az összes szükséglet 32 millió forintra lehet tenni. A mi a pénzügyi készletek kiegészítését illeti, arról nem igen lehet most szó, hogy a szükséges összeget papírpajzárak kibocsátásával szerezzék meg, mert a papírpajzárak árfolyama nagyon alacsony van, az az az év végéig valószínűleg nem fog emelkedni. Tisza, aki a legújabb feltevéseket a pénzügyi bank 80-84,86-25-ig árszintűt, magy papírpajzárak kibocsátásával eladás által realizáltakat is meg még 27 millió kell ezen a címen. Ehhez járul még a közös hadügyminiszternek legutóbb megszavazott összegből a Magyarországra eső mintegy 5 millió forint, ugy, hogy az összes szükséglet 32 millió forintra

Ezen hirdetés rovatban minden szövege...

KIS HIRDELMESEK

Minden hirdetés felvilágosítást ad a kiadóhivatal ingyen...

Csak oly levelekre válaszolunk, melyekkel a válasza szükséges levélbélyeg vagy levelezőlap beküldetik...

Komoly 27. Házassági ajánlat. Egy fiatal ember, önálló kereskedő...

GALLÉROK 4747 Egy új 2 lörécijű gázmotor. Concert zongora, Alkalmazást keres...

10,000. Jó családból. Szabónőül. Lakás és bérlet. Csinos lakást...

Gazdaasszonyi. Székely-Udvarhely. Különböfélé. Incasso-und Informations-Bureau...

Pénzt sorsjegyek. Értékpapírokra. Orosz jelzáloghitel 100,000 frt.

Utmutató. Epen most jelent meg. Ára 50 kr. postán 60 kr.

REGENERATOR-GÖZGÉPEK. Hock szabadalma. HOCK GYULA és Tsa, BÉCSBEN.

A farsangi idényre. AMARYLLIS DORÉE. MÜLLER J. L. Gyáriraktár: koronaherceg-utca 2.

INJECTION BROU. Dr. Kemmerich tanár huskivonata és husleve.

MAUCH és BUCHWALD. gép- és fémárú, petróleum lámpák és gázszállók gyára.

Borlefejtéshez! Schottola ERNŐ. Mertens és Társa első rangú fényképészeti műintézete.

CHINA VAS-SZÖRÖP. GRIMAULT és Társa. ASTHMA. MELLSZORULÁS, HURUT, IDEGES KÖHÖGÉS.

„MERCUR” hiteles sorsolási tudósítóra. 18. évfolyam. 18. évfolyam.

Dr. Kemmerich tanár huskivonata és husleve. Budapestben mindig kapható: Szemes Ede, Takács Lajos...

MAUCH és BUCHWALD. gép- és fémárú, petróleum lámpák és gázszállók gyára.

Gummi! LUSER L. turista tapasza. Biztosan és gyorsan ható szorítókészem...

ASTHMA. MELLSZORULÁS, HURUT, IDEGES KÖHÖGÉS. GICQUEL-féle PAPIR és SZIVARKA.

„MERCUR” sorsolási évkönyvét 1888-ik évre. általános sorsolási naptárt 1888-ik évre.

MAUCH és BUCHWALD. gép- és fémárú, petróleum lámpák és gázszállók gyára.

MAUCH és BUCHWALD. gép- és fémárú, petróleum lámpák és gázszállók gyára.

LUSER L. turista tapasza. Biztosan és gyorsan ható szorítókészem...

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS „ÜSTÖKÖS” XXXI. ÉVFOLYAMÁRA.

„ÜSTÖKÖS” XXXI. ÉVFOLYAMÁRA. Öreg legény vagyunk már, de azért folyóval átgurultuk a három X-et...

MAUCH és BUCHWALD. gép- és fémárú, petróleum lámpák és gázszállók gyára.

MAUCH és BUCHWALD. gép- és fémárú, petróleum lámpák és gázszállók gyára.